די התגלות פון יוחנן

א די הִתגַלוּת פון יֵשוּעַ הַמָשִיחַ, וואָס גאָט האָט אים געגעבן צו
ווייזן זיינע קנעכט, זאַכן וואָס דאַרפן בקָרוב געשען; און ער האָט
געשיקט און זיי מוֹדִיע געווען דורך זיין מַלאך צו זיין קנעכט
2 יוֹחָנָן, וואָס האָט עֵדות געזאָגט פונוועגן דעם וואָרט פון גאָט,
און פונוועגן דעם עֵדות פון יֵשוּעַ הַמָשִיחַ, און פונוועגן אַלצדינג,
3 וואָס ער האָט געזען. וואויל איז דעם, וואָס לייענט, און די,
וואָס הערן די רייד פון דער נבואה, און היטן אָפּ, וואָס איז
4 דערין געשריבן; וואָרים די צייט האָט גענעענט. יוֹחָנָן צו די
זיבן קהִילות, וואָס זענען אין אַזיע: חֶסֶד צו אייך און שָלום פון
אים, וואָס איז, און וואָס איז געווען, און וואָס דאַרף קומען; און
5 פון די זיבן גייסטער, וואָס זענען פאַר זיין כִּסא־הכָּבוד, און פון
יֵשוּעַ הַמָשִיחַ, דעם געטרייען עֵדות, דעם בכור פון די מֵתים,
און דעם הערשער פון די מלָכים פון דער ערד. צו אים, וואָס
האָט אונדז ליב און האָט אונדז אויסגעלייזט פון אונדזערע זינד
6 דורך זיין בלוט, און האָט אונדז געמאַכט פאַר אַ מלוכה, פאַר
כֹּהַנים צו זיין גאָט און פאָטער. אים געהערט די הערלעכקייט
7 און די הערשאַפט לעוֹלמי־עוֹלמים. אָמֵן. זע, ער קומט מיט
די וואָלקנס, און יעטוועדעס אויג וועט אים זען, און די, וואָס
האָבן אים דורכגעשאָכן; און אַלע מִשפָּחות פון דער ערד וועלן
8 קלאָגן איבער אים. אָמֵן וְאָמֵן. איך בין די אַלֶף און די תָּוו,
זאָגט יהוה אֱלֹהים, וואָס איז און וואָס איז געווען און וואָס דאַרף
9 קומען, דער אַלמעכטיקער. איך, יוֹחָנָן, אייער ברודער און חַבר
מיט אייך אין דעם קומער און מַלכות און געדולד אין יֵשוּעַ, בין
געווען אויף דעם אינזל, וואָס ווערט אָנגערופן פּאַטמאָס, פונוועגן
10 דעם וואָרט פון גאָט און פונוועגן דעם עֵדות פון יֵשוּעַ. איך בין
געווען אין דעם גייסט אין דעם טאָג פון דעם האַר, און איך האָב
11 געהערט הינטער מיר אַ הויך קוֹל ווי פון אַ שוֹפר, אַזוי צו זאָגן:
וואס

וואָס דו זעסט, פֿאַרשרייב אין אַ סֵפֿר, און שיק עס צו די זיבן
קהִילות: קיין עפֿעזוס, און קיין סמירנע, און קיין פּערגאַמוס, און
קיין טִיאַטירַאַ, און קיין סאַרדיס, און קיין פֿילאַדעלפֿיע, און קיין
12 לאַאָדיקיע. און איך האָב מיך אויסגעדרייט צו זען דאָס קול, וואָס
האָט מיט מיר גערעדט. און ווי איך האָב מיך אויסגעדרייט,
13 האָב איך געזען זיבן גילדענע מנורות, און אין דער מיט פֿון די
מנורות ־ איינעם גלייך ווי אַ בֶּן־אָדָם, באַקליידט מיט אַ מַלבוש
אַראָפּצו ביז די פֿיס, און אַרומגעגאַרטלט ביי דער ברוסט מיט אַ
14 גילדענעם גאַרטל. און זיין קאָפּ און זיינע האָר זענען געווען ווייס
ווי ווייסע וואָל, ווי שניי, און זיינע אויגן זענען געווען ווי אַ פֿלאַם
15 פֿון פֿייער, און זיינע פֿיס גלייך ווי פּאָלירט מעש, בעת סע גליט
16 אין אויוון, און זיין קול ווי דאָס קול פֿון אַ סך וואַסערן. און ער
האָט געהאַט אין זיין רעכטער האַנט זיבן שטערן; און פֿון זיין
מויל איז אַרויסגעגאַנגען אַ שאַרפֿע צוויי־שניידיקע שווערד; און
זיין פָּנים איז געווען ווי די זון, בעת זי שיינט אין איר קראַפֿט.
17 און בעת איך האָב אים געזען, בין איך געפֿאַלן צו זיינע פֿיס ווי
אַ טויטער. און ער האָט אַרויפֿגעלייגט אויף מיר זיין רעכטע
האַנט, און געזאָגט: האָב ניט קיין מורא; איך בין דער ערשטער
18 און דער לעצטער און דער לעבעדיקער; איך בין געווען טויט,
און זע, איך בין לעבעדיק לעולמי־עולמים, און האָב די שליסלען
19 פֿון טויט און פֿון שאול־תַּחתּיה. שרייב דעריבער וואָס דו האָסט
געזען, און וואָס איז פֿאַראַן, און וואָס סע וועט שפּעטער געשען.
20 דעם סוד פֿון די זיבן שטערן, וואָס דו האָסט געזען אין מיין
רעכטער האַנט, און די זיבן גילדענע מנורות: די זיבן שטערן
זענען די מַלאָכים פֿון די זיבן קהִילות, און די זיבן מנורות זענען די
זיבן קהִילות.

ב צו דעם מַלאך פֿון דער קהִילה אין עפֿעזוס שרייב: דאָס דאָזיקע
זאָגט דער, וואָס האַלט די זיבן שטערן אין זיין רעכטער האַנט,
2 וואָס גייט אין דער מיט פֿון די זיבן גילדענע מנורות: איך קען
דיינע מַעשׂים און דיין מי און דיין געדולדיקייט, און אַז דו קענסט

ניט

ניט פאַרטראָגן קיין רשָעים, און האָסט אויסגעפּרואווט די, וואָס
רופן זיך שלִיחים, און זענען עס ניט, און האָסט זיי אויסגעפונען
3 פאַר ליגנער; און דו האָסט געדולד, און האָסט פאַרטראָגן פון
4 מיין נאָמענסוועגן, און ביסט ניט געוואָרן מיד. איך האָב אָבער
קעגן דיר דאָס, וואָס דו האָסט פאַרלאָזן דיין ערשטע ליבשאַפט.
5 געדענק דעריבער פונוואַנען דו ביסט געפאַלן, און טו תשובה,
און טו די ערשטע מַעשׂים. אויב ניט, וועל איך קומען צו דיר, און
וועל אַוועקרוקן דיין מנורה פון איר אָרט, סיידן דו וועסט תשובה
6 טאָן. דאָס אָבער האָסטו, וואָס דו האָסט פיינט די מַעשׂים פון
7 די ניקאָלאַאיטן, וועמען אויך איך האָב פיינט. דער, וואָס האָט
אַן אויער, זאָל הערן, וואָס דער גייסט זאָגט צו די קהִילות: דער,
וואָס איז מנַצֵח, דעם וועל איך געבן צו עסן פון דעם עֵץ־הַחַיִים,
8 וואָס איז אין גאָטס גַן־עֵדן. און צו דעם מַלאך פון דער קהִילה
אין סמירנע שרייב: דאָס זאָגט דער ערשטער און דער
לעצטער, וואָס איז געווען טויט און איז ווידער לעבעדיק געוואָרן:
9 איך ווייס פון דיין טרויער און דיין אָרעמקייט (דו ביסט אָבער
רייך) און די לעסטערונג פון די, וואָס זאָגן, אַז זיי זענען ייִדן, און
10 זענען עס ניט, נייערט זענען אַ צוזאַמענטרעף פון שָטן. האָב
ניט קיין מורא פאַר דעם, וואָס דו וועסט דאַרפן ליידן. זע,
דער שָטן איז גרייט עטלעכע פון אייך אַרייַנצוואַרפן אין דער
תפִיסה, כדי איר זאָלט געפּרואווט ווערן, און איר וועט האָבן
צָרות צען טעג. זיי געטריי ביז צום טויט, און איך וועל דיר געבן
11 די קרוין פון לעבן. דער, וואָס האָט אַן אויער, זאָל הערן, וואָס
דער גייסט זאָגט צו די קהִילות: דער, וואָס איז מנַצֵח, וועט ניט
12 ליידן פון דעם צווייטן טויט. און צו דעם מַלאך פון דער קהִילה
אין פערגאַמום שרייב: דאָס זאָגט דער, וואָס האָט די
13 שאַרפע צוויי־שנייַדיקע שווערד: איך ווייס, וואו דו וואוינסט,
דאָרט, וואו סאאיז דעם שָטנס טראָן; און דו האַלטסט פעסט מיין
נאָמען, און האָסט ניט פאַרלייקנט מיין אֶמונה, אַפילו ניט אין
די טעג פון אַנטיפּאַס, מיין געטרייַען עֵדות, וואָס איז געהרגעט

געוואָרן

14 געוואָרן צווישן אײַך, וואו דער שׂטן וואוינט. איך האָב אָבער
עטלעכע זאַכן קעגן דיר, מַחמת דו האָסט דאָרטן עטלעכע, וואָס
האַלטן די לערנונג פֿון בִלעָמען, וואָס האָט געלערנט בָלָקן צו
וואַרפֿן אַ שטרויכלונג פֿאַר די בני־ישׂראל, צו עסן דאָס, וואָס
15 מען האָט מַקריב געווען צו אָפּגעטער און צו באַגיין זנות. אַזוי
אויך האָסטו עטלעכע, וואָס האַלטן פֿון דער לערנונג פֿון די
16 ניקָלאַאיטן. טו דעריבער תּשובֿה. אויב ניט, קום איך צו דיר
אינגיכן, און וועל מִלחָמה האַלטן קעגן זיי מיט דער שווערד פֿון
17 מײַן מויל. דער, וואָס האָט אַן אויער, זאָל הערן, וואָס דער גייסט
זאָגט צו די קהִילות: דער, וואָס איז מנַצֵחַ, דעם וועל איך געבן
פֿון דעם פֿאַרבאָרגענעם מָן, און איך וועל אים געבן אַ ווײַסן
שטיין, און אויף דעם שטיין אָנגעשריבן אַ נײַעם נאָמען, וואָס
18 קיינער ווייסט ניט, אַחוץ דער, וואָס איז אים מקַבל. און צו דעם
מַלאך פֿון דער קהִילה אין טיִאַטירא שרײַב: דאָס דאָזיקע זאָגט
דער בן־אֱלהִים, וואָס האָט אויגן ווי אַ פֿלאַם פֿון פֿײַער, און זײַנע
19 פֿיס זענען געגליכן צו פּאָלירט מעש: איך קען דײַנע מַעשׂים און
דײַן ליבשאַפֿט און אֱמונה און דינונג און געדולדיקייט, און אַז
20 דײַנע לעצטע מַעשׂים זענען מער, ווי די ערשטע. איך האָב אָבער
עפּעס קעגן דיר, מַחמת דו דולדסט דאָס ווײַב איזֶבֶל, וואָס רופֿט
זיך אָן אַ נבִיאה, און זי לערנט און פֿאַרפֿירט מײַנע קנעכט צו
באַגיין זנות, און צו עסן דאָס, וואָס מען האָט מַקריב געווען צו
21 אָפּגעטער. און איך האָב איר געגעבן צײַט, אַז זי זאָל תּשובֿה
22 טאָן; און זי וויל ניט תּשובֿה טאָן אויף איר זנות. זע, איך וואַרף
זי אַרײַן אין אַ געלעגער, און די, וואָס זענען מזַנה מיט איר, אין
אַ גרויסער צָרה, אויב זיי וועלן ניט תּשובֿה טאָן אויף זייערע
23 מַעשׂים. און איך וועל שלאָגן אירע קינדער מיט דעם טויט. און
אַלע קהִילות וועלן וויסן, אַז איך בין דער, וואָס פֿאָרשט די ניִרן
און די הערצער; און איך וועל געבן יעדן איינעם פֿון אײַך לויט
24 אײַערע מַעשׂים. איך אָבער זאָג אײַך, די איבעריקע אין טיִאַטירא,
צו יענע, וואָס האָבן ניט די דאָזיקע לערנונג, וואָס קענען ניט די

טיפֿקייטן

טיפקייטן פון דעם שָׂטן (ווי זיי זאָגן), איך לייג אויף אייך ניט
25 אַרויף קיין שום אַנדערע מַשׂא. דאָך דאָס, וואָס איר האָט, האַלט
26 פעסט ביז איך קום. און דער, וואָס איז מנַצֵחַ, און דער, וואָס היט
אָפּ מיינע ווערק ביז צום סוף, אים וועל איך געבן שלִיטה איבער
27 די גויים. און ער וועט הערשן איבער זיי מיט אַ רוט פון אייזן, ווי
די כֵּלים פון דעם טעפּער ווערן צעבראָכן אויף פיצלעך, אַזוי ווי
28 איך האָב אויך מקַבּל געווען פון מיין פאָטער; און איך וועל אים
29 געבן דעם מאָרגנשטערן. דער, וואָס האָט אַן אויער, זאָל הערן,
וואָס דער גייסט טוט זאָגן צו די קהִילות.
ג און צו דעם מַלאך פון דער קהִילה אין סאַרדעס שרייב: דאָס
דאָזיקע זאָגט דער, וואָס האָט די זיבן גייסטער פון גאָט און די
זיבן שטערן: איך קען דיינע מַעשׂים; דו האָסט אַ נאָמען, אַז דו
2 לעבסט, און ביסט טויט. וואַך אויף באַפעסטיק דאָס איבעריקע,
וואָס איז געווען גרייט צו שטאַרבן; וואָרים איך האָב ניט געפונען
3 דיינע מַעשׂים גאַנץ פאַר מיין גאָט. געדענק דעריבער וויאַזוי דו
האָסט מקַבּל געווען און געהערט, און היט עס און טו תּשובה.
אויב אָבער דו וועסט ניט אַכטונג געבן, וועל איך קומען ווי אַ
גַנב, און דו וועסט ניט וויסן אין וואָסער שָׁעה איך וועל קומען
4 איבער דיר. דו האָסט אָבער אין סאַרדעס עטלעכע נעמען,
וואָס האָבן ניט באַפלעקט זייערע מַלבושים; און זיי וועלן גיין
5 מיט מיר אין ווייַסן, וואָרים זיי זענען זוכה. דער, וואָס איז
מנַצֵחַ, וועט אַזוי אָנגעטאָן ווערן אין ווייַסע מַלבושים, און איך
וועל בּאֵין־אופן ניט אויסמעקן זיין נאָמען פון דעם סֵפֶר־הַחַיִים,
און איך וועל מודה זיין זיין נאָמען פאַר מיין פאָטער און פאַר
6 זייען מַלאָכים. דער, וואָס האָט אַן אויער, זאָל הערן, וואָס דער
7 גייסט זאָגט צו די קהִילות. און צו דעם מַלאך פון דער קהִילה
פון פילאַדעלפיע שרייב: דאָס דאָזיקע זאָגט דער, וואָס איז
הייליק, דער, וואָס איז וואָרהאַפטיק, דער, וואָס האָט דעם שליסל
פון דָוִדן, דער, וואָס עפנט, און קיינער וועט ניט פאַרשליסן,
8 און וואָס פאַרשליסט, און קיינער עפנט ניט: איך קען דיינע

מַעשׂים ־ זע, איך האָב געשטעלט פֿאַר דיר אַ געעפֿנטע טיר,
וואָס קיינער קאָן ניט פֿאַרשליסן ־ וואָרים דו האָסט אַ קליינעם
כּוח, און האָסט געהאַלטען מיין וואָרט, און ניט פֿאַרלייקענט מיין
9 נאָמען. זע, איך וועל געבן פֿון דעם פֿאַרזאַמלונג פֿון שָׂטָן, פֿון
יענע, וואָס זאָגן, אַז זיי זענען יִדן, און זענען עס ניט, נייערט זאָגן
שקָרים ־ זע, איך וועל מאַכן, אַז זיי זאָלן קומען און זיך בוקן
10 פֿאַר דיינע פֿיס, און זאָלן וויסן, אַז איך האָב דיך ליב. מַחמת
דו האָסט געהאַלטן דאָס וואָרט פֿון מיין געדולדיקייט, וועל איך
אויך דיך היטן פֿון דער שָׁעה פֿון נסָיון, וואָס וועט קומען איבער
דער גאַנצער וועלט צו פּרוּאוון די, וואָס וואוינען אויף דער ערד.
11 איך קום באַלד; האַלט שטאַרק דאָס, וואָס דו האָסט, כּדי קיינער
12 זאָל ניט צונעמען דיין קרוין. דער, וואָס איז מנַצֵחַ, דעם וועל איך
מאַכן פֿאַר אַ זייַל אין דעם הֵיכל פֿון מיין גאָט, און ער וועט מער
ניט אַרויסגיין פֿון דאָרטן; און איך וועל אויף אים אויפֿשרייַבן
דעם נאָמען פֿון מיין גאָט, און דעם נאָמען פֿון דער שטאָט פֿון
מיין גאָט, דאָס נייע ירושָלַיִם, וואָס נידערט אַראָף פֿון הימל, פֿון
13 מיין גאָט, און מיין אייגענעם נייעם נאָמען. דער, וואָס האָט אַן
14 אויער, זאָל הערן, וואָס דער גייסט זאָגט צו די קהִילות. און צו
דעם מַלאך פֿון דער קהִילה אין לאַאָדיקיע שרייב: דאָס דאָזיקע
זאָגט דער אָמֵן, דער געטרייַער און וואָרהאַפֿטיקער עֵדות, דער
15 אָנהייב פֿון דער באַשאַפֿונג פֿון גאָט. איך קען דיינע מַעשׂים,
אַז דו ביסט ניט קאַלט, אויך ניט הייס; הַלוואַי וואָלטסטו געווען
16 קאַלטן, אָדער הייס, בכֵן, ווייל דו ביסט לעבלעך, ניט הייס, אויך
17 ניט קאַלט, וועל איך דיך אויסשפּייַען פֿון מיין מויל. וואָרום דו
זאָגסט: איך בין רייך, און האָב דערוואָרבן עַשירות, און נייטיק
מיך אין גאָרניט, און ווייסט ניט, אַז דו ביסט גראָד עלנט, און
18 אומגליקלעך און אָרעם, און בלינד, און נאַקעט. בכֵן, ראָט
איך דיר, צו קויפֿן ביי מיר גאָלד, געלייַטערט דורך פֿייער,
כּדי דו זאָלסט ווערן רייך; און ווייַסע מַלבּושים, כּדי דו זאָלסט
דיך באַקליידן, און כּדי די בושה פֿון דיין נאַקעטקייט זאָל ניט

אנטפלעקט

אַנטפּלעקט ווערן; און אויגנזאַלב צו זאַלבן דײַנע אויגן, כּדי דו
19 זאָלסט קענען זען. אַלע, וואָס איך האָב ליב, מוסר איך און
20 שטראָף; זײַ דעריבער אײפֿעריק און טו תּשובה. זע, איך שטיי
בײַ דער טיר און קלאַפּ אָן; אויב עמיצער הערט מײַן קול און
טוט עפֿענען די טיר, וועל איך אַרײַנקומען צו אים, און וועל
21 עסן מיט אים, און ער מיט מיר. דער, וואָס איז מנצח, דעם
וועל איך געבן, אַז ער זאָל זיך אַנידערזעצן מיט מיר אויף מײַן
כּסא־הכּבוד, אַזוי ווי אויך איך האָב מנצח געווען און האָב מיך
22 אַנידערגעזעצט מיט מײַן פֿאָטער אויף זײַן כּסא־הכּבוד. דער,
וואָס האָט אַן אויער, זאָל הערן, וואָס דער גייסט זאָגט צו די
קהילות.

ד נאָכדעם האָב איך געזען, ערשט אַ טיר איז געשטאַנען אָפֿן
אין הימל, און דאָס ערשטע קול, וואָס איך האָב געהערט,
ווי פֿון אַ שופֿר, האָט גערעדט מיט מיר, און געזאָגט: קום
אַרויף אַהער, און איך וועל דיר ווײַזן דאָס, וואָס מוז שפּעטער
2 געשען. און גלײַך בין איך געווען אין דעם גייסט. און זע,
עס איז געווען אַוועקגעשטעלט אַ כּסא־הכּבוד אין הימל, און
3 איינער איז געזעסן אויף דעם כּסא־הכּבוד; און דער, וואָס איז
געזעסן, האָט געהאַט אויף זיך דאָס אויסזען ווי פֿון אַ יאַספּיס
און אַ סאַרדיסשטיין; און אַ רעגנבויגן איז געווען אַרום דעם
4 כּסא־הכּבוד, ווי דאָס אויסזען פֿון אַ סמאַראַגד. און אַרום און
אַרום דעם כּסא־הכּבוד זענען געווען פֿיר און צוואַנציק טראָנען;
און אויף די טראָנען האָב איך געזען זיצן פֿיר און צוואַנציק זקנים,
אָנגעטאָן אין ווײַסע מלבושים, און אויף זייערע קעפּ קרוינען פֿון
5 גאָלד. און פֿון דעם כּסא־הכּבוד אַרויס גייען בליצן און קולות
און דונערן. און זיבן פֿײַער־פֿאַקלען האָבן געבראַכט פֿאַר דעם
6 כּסא־הכּבוד, וואָס זענען די זיבן גייסטער פֿון גאָט; און פֿאַר
דעם כּסא־הכּבוד ווי סע וואָלט געווען אַ ים פֿון גלאָז, גלײַך ווי
קריסטאַל. און אין דער מיט פֿון דעם כּסא־הכּבוד, און אַרום
און אַרום דעם כּסא־הכּבוד, פֿיר חיות פֿול מיט אויגן פֿון פֿאָרנט

און

7 און פֿון הינטן. און די ערשטע חַיה איז געווען ווי אַ לייב, און
די צווייטע חַיה ווי אַן אָקס, און די דריטע חַיה האָט געהאַט
אַ פּנים פֿון אַ מענטשן, און די פֿערטע חַיה איז געווען ווי אַ
8 פֿליענדיקער אָדלער. און די פֿיר חַיות, וואָס יעדע איינע פֿון זיי
האָט געהאַט זעקס פֿליגל, זענען פֿול מיט אויגן אַרום און אַרום
און אינעווייניק. און זיי האָבן טאָג און נאַכט ניט קיין רו, און זאָגן:
הייליק, הייליק, הייליק איז יהוה צבאות, דער אַלמעכטיקער,
9 וואָס איז געווען און וואָס איז און וואָס וועט קומען. און בעת די
חַיות האָבן אָפּגעגעבן הערלעכקייט, און כָּבוד, און דאַנקלויב,
צו אים וואָס זיצט אויף דעם כּיסא־הכּבוד, וואָס לעבט לעולמי
10 עולמים, פֿאַלן אַנידער די פֿיר און צוואַנציק זקֵנים פֿאַר אים,
וואָס זיצט אויף דעם כּיסא־הכּבוד, און בוקן זיך צו אים, וואָס
לעבט אייביק און אייביק, און וואַרפֿן אַנידער זייערע קרוינען
11 פֿאַר דעם כּיסא־הכּבוד, און זאָגן: ראוי בּיסטו, אונדזער האַר און
אונדזער גאָט, מקַבּל צו זיין די הערלעכקייט און דעם כָּבוד און
די שטאַרקייט; וואָרים דו האָסט באַשאַפֿן אַלצדינג, און דורך
דיין רָצון זענען זיי געווען און זענען באַשאַפֿן געוואָרן.
ה און איך האָב געזען אין דער רעכטער האַנט פֿון דעם, וואָס איז
געזעסן אויף דעם כּיסא־הכּבוד, אַ סֵפֿר, באַשריבן אינעווייניק
2 און פֿון הינטן, און פֿאַרחַתמעט מיט זיבן חַתימות. און איך האָב
געזען אַ שטאַרקן מַלאך, וואָס האָט אויסגערופֿן מיט אַ הויך
קול: ווער איז זוכה צו עפֿענען דאָס סֵפֿר און אָפּצוטאָן פֿון אים די
3 חַתימות? און קיינער ניט אין הימל, אָדער אויף דער ערד, אָדער
אונטער דער ערד, איז בכּוח געווען צו עפֿענען דאָס סֵפֿר, אָדער
4 צו קוקן אויף אים. און איך האָב זייער געוויינט, מַחמת סע האָט
זיך ניט געפֿונען קיינער, וואָס זאָל זוכה זיין צו עפֿענען דאָס סֵפֿר,
5 אָדער צו קוקן אויף אים. און איינער פֿון די זקֵנים האָט געזאָגט
צו מיר: וויין ניט, זע, דער לייב, וואָס איז פֿון דעם שֵבֶט יהודה,
דער שורש פֿון דָוִדן, האָט מנַצֵח געווען צו עפֿענען דאָס סֵפֿר און
6 זיינע זיבן חַתימות. און איך האָב געזען אין דער מיט פֿון דעם

כּיסא־הכּבֿוד און די פֿיר חַיות, און אין דער מיט פֿון די זקֵנים,
אַ לעמעלע שטיין גלייך ווי סע וואָלט געווען געשאָכטן, און סע
האָט זיבן הערנער און זיבן אויגן, וואָס זענען די זיבן גייסטער
7 פֿון גאָט, אַרויסגעשיקט אויף דער גאַנצער ערד. און סע איז
געקומען און האָט אַרויסגענומען דאָס ספֿר פֿון דער רעכטער
8 האַנט בײַ דעם, וואָס איז געזעסן אויף דעם כּיסא־הכּבֿוד. און
בעת סע האָט גענומען דאָס ספֿר, זענען די פֿיר חַיות און די
פֿיר און צוואַנציק זקֵנים אַנידערגעפֿאַלן פֿאַר דעם לעמעלע, און
יעדער איינער האָט געהאַט אַ האַרף און גילדענע בעקנס פֿול
9 מיט קטורת, וואָס זענען די תּפֿילות פֿון די קדושים. און זיי האָבן
געזונגען אַ נייעם שיר, אַזוי צו זאָגן: ראָוי ביסטו צו נעמען דאָס
ספֿר און צו עפֿענען זײַנע חתימות, וואָרים דו ביסט געשאָכטן
געוואָרן, און מיט דײַן בלוט האָסטו אויסגעקויפֿט פֿאַר גאָט פֿון
10 יעדן שבֿט, און לשון, און אומה, און פֿאָלק, און האָסט זיי געמאַכט
פֿאַר אונדזער גאָט אַ מלוכה און כּהנים, און זיי וועלן קעניגן אויף
11 דער ערד. און איך האָב געזען, און איך האָב געהערט אַ קול פֿון
אַ סך מלאָכים אַרום און אַרום דעם כּיסא־הכּבֿוד און די חַיות און
די זקֵנים; און זייער צאָל איז געווען צען טויזנט מאָל צען טויזנט,
12 און טויזנטער פֿון טויזנטער, און זיי האָבן געזאָגט מיט אַ הויך
קול: ראָוי איז דאָס לעמעלע, וואָס איז געשאָכטן געוואָרן, מקבל
צו זײַן די מאַכט, און עשירות, און חכמה, און גבֿורה, און כּבֿוד,
13 און הערלעכקייט, און בענטשונג. און יעדע בריאה, וואָס איז אין
הימל, און אויף דער ערד, און אונטער דער ערד, און אויף דעם
ים, און אַלצדינג, וואָס איז אין זיי, האָב איך געהערט זאָגן: צו
אים, וואָס זיצט אויף דעם כּיסא־הכּבֿוד, און צו דעם לעמעלע, איז
די בענטשונג, און דער כּבֿוד, און די הערלעכקייט, און די מאַכט
14 אויף אייביק און אייביק. און די פֿיר חַיות האָבן נאָכגעזאָגט:
אָמן. און די זקֵנים זענען אַנידערגעפֿאַלן און האָבן זיך געבוקט.
ו און איך האָב געזען, בעת דאָס לעמעלע האָט געעפֿנט איינע פֿון
די זיבן חתימות; און איך האָב געהערט איינע פֿון די פֿיר חַיות
זאָגן

2 זאָגן, ווי מיט אַ קול פון אַ דונער: קום׳ און איך האָב געזען,
ערשט אַ ווייס פערד, און דער, וואָס איז אויף אים געזעסן, האָט
געהאַט אַ בויגן. און עס איז אים געגעבן געוואָרן אַ קרוין; און ער
3 איז אַרויסגעגאַנגען ווי אַ גיבור, און כדי מנַצֵחַ צו זיין. און אַז ער
האָט געעפנט די צווייטע חתימה, האָב איך געהערט די צווייטע
4 חיה זאָגן: קום׳ און אַן אַנדער פערד איז אַרויסגעקומען, אַ רויט
פערד; און דעם, וואָס איז אויף אים געזעסן, איז געגעבן געוואָרן
צו נעמען דעם שָלום פון דער ערד, און כדי זיי זאָלן הַרגענען
איינער דעם אַנדערן; און עס איז אים געגעבן געוואָרן אַ גרויסע
5 שווערד. און אַז ער האָט געעפנט די דריטע חתימה, האָב איך
געהערט די דריטע חיה זאָגן: קום׳ און איך האָב געזען, ערשט אַ
שוואַרץ פערד; און דער, וואָס איז אויף אים געזעסן, האָט געהאַט
6 אַ וואָגשאָל אין זיין האַנט. און איך האָב געהערט, ווי סע וואָלט
געווען אַ קול אין דער מיט פון די פיר חיות זאָגן: אַ מאָס ווייץ
פאַר אַ דינר, און דריי מאָס גערשטן פאַר אַ דינר, און דעם אייל
7 און דעם וויין פאַרדאַרב ניט. און אַז ער האָט געעפנט די פערטע
חתימה, האָב איך געהערט דאָס קול פון דער פערטער חיה
8 זאָגן: קום׳ און איך האָב געזען, ערשט אַ געלבלעך פערד, און
דער, וואָס איז אויף אים געזעסן, זיין נאָמען איז געווען טויט; און
דער שאול־תחתיה איז אים נאָכגעגאַנגען. און עס איז זיי געגעבן
געוואָרן שליטה איבער דעם פערטן טייל פון דער ערד, צו טייטן
מיט שווערד, און מיט הונגער, און מיט טויט, און דורך די ווילדע
9 חיות פון דער ערד. און אַז ער האָט געעפנט די פינפטע חתימה,
האָב איך געזען אונטער דעם מזבח די נשָמות פון די, וואָס זענען
געהַרגעט געוואָרן פונוועגן דעם וואָרט פון גאָט, און פונוועגן
10 דעם עֵדות, וואָס זיי האָבן אָפּגעלייגט. און זיי האָבן געשריגן
מיט אַ הויך קול, אַזוי צו זאָגן: ווי לאַנג, אָ האַר, דו הייליקער
און וואָרהאַפטיקער, וועסטו ניט משפטן און זיך נוקם זיין פאַר
11 אונדזער בלוט אָן די, וואָס וואוינען אויף דער ערד? און עס איז
געגעבן געוואָרן יעדן איינעם פון זיי אַ ווייס קלייד, און עס איז זיי

געזאָגט געוואָרן, אַז זיי זאָלן נאָך רוען אַ קורצע צייט, ביז איך
זייערע מיטקנעכט און זייערע ברידער, וואָס דאַרפן געטייט ווערן
12 אַזוי ווי זיי, וועלן דערפילן זייער גאַנג. און איך האָב געזען, בעת
ער האָט געעפנט די זעקסטע חַתִימה, און עס איז געווען אַ גריסע
ערדציטערניש; און די זון איז געוואָרן שוואַרץ ווי אַ זאַק פון האָר,
13 און די גאַנצע לְבָנה איז געוואָרן ווי בלוט; און די שטערן פון
דעם הימל זענען געפאַלן אויף דער ערד, ווי אַ פייַגנבוים וואַרפט
אַראָפ זיינע ניט־צייטיקע פייגן, בעת ער ווערט געטרייסלט פון
14 אַ שטאַרקן ווינט. און דער הימל איז פאַרשוואונדן געוואָרן ווי אַ
מגִילה, בעת זי ווערט צונויפגעוויקלט; און אַלע בערג און אינזל
15 זענען אַרויסגערוקט געוואָרן פון זייערע ערטער. און די מלָכים
פון דער ערד, און די שָׂרים, און די הויפּטלייַט, און די נגִידים און
די תַקִיפים, און יעדער קנעכט און פרייער, האָבן זיך פאַרבאָרגן
16 אין די היילן און אין די פעלזן פון די בערג; און זיי האָבן געזאָגט
צו די בערג און צו די פעלזן: פאַלט אויף אונדז און פאַרבאָרגט
אונדז פון דעם פָּנים פון דעם, וואָס זיצט אויף דעם כִסא־הכָבוד,
17 און פון דעם גרימצאָרן פון דעם לַעמעלע׳ וואָרים דער גרויסטער
טאָג פון זייער גרימצאָרן האָט געגענעט, און ווער קען באַשטיין?
ז און נאָכדעם האָב איך געזען פיר מַלאָכים שטיין ביי די פיר
עקן פון דער ערד, און האַלטן די פיר ווינטן פון דער ערד, אַז
קיין ווינט זאָל ניט בלאָזן אויף דער ערד, אָדער אויף דעם יַם,
2 אָדער אויף קיין שום בוים. און איך האָב געזען אַן אַנדערן מַלאך
אויפגיין פון דעם זונאויפגאַנג, וואָס האָט דעם חותם פון דעם
לעבעדיקן גאָט; און ער האָט געשריגן מיט אַ הויך קול צו די
פיר מַלאָכים, וועמען עס איז געגעבן געוואָרן צו באַשעדיקן די
3 ערד און דעם יַם, אַזוי צו זאָגן: באַשעדיקט ניט די ערד, אויך ניט
דעם יַם, אויך ניט די ביימער, ביז מיר וועלן האָבן געחַתמעט
4 די קנעכט פון אונדזער גאָט אויף זייערע שטערנס. און איך
האָב געהערט די צאָל פון די, וואָס זענען געווען פאַרחַתמעט:
הונדערט און פיר און פערציק טויזנט, פאַרחַתמעט פון יעדן
שבט

5 שֵבָט פֿון די בְּנֵי־יִשׂרָאֵל: פֿון דעם שֵבָט יהודה זענען געווען
פֿאַרחַתמעט צוועלף טויזנט, פֿון דעם שֵבָט ראובן צוועלף
6 טויזנט, פֿון דעם שֵבָט גָד צוועלף טויזנט, פֿון דעם שֵבָט אָשֵר
צוועלף טויזנט, פֿון דעם שֵבָט נַפּתָלי צוועלף טויזנט, פֿון דעם
7 שֵבָט מנַשֶה צוועלף טויזנט, פֿון דעם שֵבָט שִמעון צוועלף
טויזנט, פֿון דעם שֵבָט לֵוִי צוועלף טויזנט, פֿון דעם שֵבָט יִשָׂשכָר
8 צוועלף טויזנט, פֿון דעם שֵבָט זבולון צוועלף טויזנט, פֿון דעם
שֵבָט יוסף צוועלף טויזנט, פֿון דעם שֵבָט בִּניָמין זענען געווען
9 פֿאַרחַתמעט צוועלף טויזנט. נאָכדעם האָב איך געזען, ערשט אַ
גרויסער הַמון, וואָס קיינער האָט אים ניט געקאָנט איבערציילן,
פֿון יעדער אומה און פֿון אַלע שבָטים, און פֿעלקער, און לשונות,
שטיין פֿאַר דעם כּיסא־הַכָּבוד און פֿאַר דעם לעמעלע, אָנגעטאָן
10 אין ווייסע קליידער, און פּאַלמען אין זייערע הענט; און זיי
שרייען מיט אַ הויך קול, אַזוי צו זאָגן: די ישועה געהערט צו
אונדזער גאָט, וואָס זיצט אויף דעם כּיסא־הַכָּבוד און צו דעם
11 לעמעלע' און אַלע מַלאָכים זענען געשטאַנען אַרום און אַרום
דעם כּיסא־הַכָּבוד און אַרום די זקֵנים און די פֿיר חַיות; און
זיי זענען אַנידערגעפֿאַלן פֿאַר דעם כּיסא־הַכָּבוד אויף זייערע
12 פּנימער, און האָבן זיך געבוקט צו גאָט, און געזאָגט: אָמֵן'
בענטשונג, און הערלעכקייט, און חָכמה, און דאַנקלויב, און
כָּבוד, און גבורה, און מאַכט, געהערן צו אונדזער גאָט לעולמי
13 עולמים' אָמֵן. און איינער פֿון די זקֵנים האָט געענטפֿערט און
צו מיר געזאָגט: די דאָזיקע, וואָס זענען אָנגעטאָן אין די ווייסע
14 קליידער, ווער זענען זיי און פֿונוואַנען קומען זיי? און איך האָב
געזאָגט צו אים: מיין האַר, דו ווייסט. און ער האָט צו מיר
געזאָגט: דאָס זענען די, וואָס קומען אַרויס פֿון אַ גרויסער צָרה,
און זיי האָבן געוואַשן זייערע קליידער, און האָבן זיי געמאַכט
15 ווייס אין דעם בלוט פֿון דעם לעמעלע. דעריבער זענען זיי פֿאַר
דעם כּיסא־הַכָּבוד פֿון גאָט, און זיי דינען אים טאָג און נאַכט
אין זיין הֵיכל; און דער, וואָס זיצט אויף דעם כּיסא־הַכָּבוד, וועט

16 אויסשפרייטן זיין געצעלט איבער זיי. זיי וועלן מער ניט הונגערן,
און אויך מער ניט דאָרשטן; אויך וועט די זון ניט פאַלן איבער זיי,
17 אויך ניט קיין שום היץ; וואָרים דאָס לעמעלע, וואָס איז אין דער
מיט פון דעם כיסא־הקבוד, וועט זיין זייער פאַסטוך, און וועט זיי
פירן צו קוואַלן פון לעבעדיק וואַסער; און גאָט וועט אָפּווישן
יעדע טרער פון זייערע אויגן.
ח און בעת ער האָט געעפנט די זיבנטע חַתִימה, איז געקומען
אַ שטילקייט אין הימל אַרום דעם מֶשך פון אַ האַלבער שָעה.
2 און איך האָב געזען די זיבן מַלאָכים, וואָס שטייען פאַר גאָט;
3 און עס איז זיי געגעבן געוואָרן זיבן שופרות. און אַן אַנדערער
מַלאך איז געקומען און איז געשטאַנען ביי דעם מִזבֵחַ, און ער
האָט געהאַט אַ גילדענע פייַערפאַן; און עס איז אים געגעבן
געוואָרן אַ סך קטורֶת, כדי ער זאָל עס צוגעבן צו די תפִילות
פון אַלע קדושים אויף דעם גילדענעם מִזבֵחַ, וואָס איז געווען
4 פאַר דעם כיסא־הקבוד; און דער רויך פון דעם קטורֶת מיט
די תפִילות פון די קדושים זענען אַרויפגעגאַנגען פאַר גאָט פון
5 דעם מַלאָכס האַנט. און דער מַלאך האָט גענומען די פייַערפאַן,
און ער האָט זי אָנגעפילט מיט דעם פייער פון דעם מִזבֵחַ,
און זי אַ וואָרף געטאָן אויף דער ערד; און סע זענען געקומען
6 דונערן, און קולות, און בליצן, און אַן ערדציטערניש. און די זיבן
מַלאָכים, וואָס האָבן געהאַט די זיבן שופרות, האָבן זיך מֵכין
7 געווען צו בלאָזן. און דער ערשטער האָט געבלאָזן: און עס
איז געקומען האָגל און פייער, אויסגעמישט מיט בלוט, און זיי
זענען געוואָרפן געוואָרן אויף דער ערד. און אַ דריטער טייל פון
דער ערד איז פאַרברענט געוואָרן, און אַ דריטער טייל פון די
ביימער איז פאַרברענט געוואָרן, און דאָס גאַנצע גרינע גראָז איז
8 פאַרברענט געוואָרן. און דער צווייטער מַלאך האָט געבלאָזן:
און עס איז געווען ווי אַ גרויסער באַרג, וואָס ברענט מיט פייער,
וואָלט אַרייַנגעוואָרפן געוואָרן אין יַם אַריין; און אַ דריטער טייל
9 פון דעם יַם איז געוואָרן בלוט. און עס איז געשטאָרבן אַ דריטער

טייל

טייל פֿון די לעבעדיקע באַשעפֿענישן אין יַם, און אַ דריטער טייל
10 פֿון די שיפֿן איז צעשטערט געוואָרן. און דער דריטער מַלאך
האָט געבלאָזן: און אַ גרויסער שטערן איז געפֿאַלן פֿון הימל,
וואָס האָט געברענט ווי אַ פֿאַקל, און ער איז געפֿאַלן אויף דעם
11 דריטן טייל פֿון די טייכן און אויף די קוואַלן וואַסער. און דער
נאָמען פֿון דעם שטערן ווערט אָנגערופֿן ווערמוט; און אַ דריטער
טייל פֿון די וואַסערן איז געוואָרן ווערמוט; און אַ סך מענטשן
זענען געשטאָרבן פֿון די וואַסערן, מחמת זיי זענען געמאַכט
12 געוואָרן ביטער. און דער פֿערטער מַלאך האָט געבלאָזן: און אַ
דריטער טייל פֿון דער זון האָט געקריגט אַ זעץ, און אַ דריטער
טייל פֿון דער לבָנה, און אַ דריטער טייל פֿון די שטערן, כּדי דער
דריטער טייל פֿון זיי זאָל פֿאַרפֿינצטערט ווערן, און דער טאָג
זאָל ניט שײַנען אין זײַן דריטן טייל, און די נאַכט אויף דעם זעלבן
13 אופֿן. און איך האָב געזען, און איך האָב געהערט אַן אָדלער
פֿליגן אין מיטן הימל, און זאָגן מיט אַ הויך קול: ווײַ, ווײַ, ווײַ צו
די, וואָס וואוינען אויף דער ערד, פֿונוועגן די אַנדערע קולות פֿון
דעם שופֿר פֿון די דרײַ מַלאָכים, וואָס דאַרפֿן נאָך בלאָזן.
ט און דער פֿינפֿטער מַלאך האָט געבלאָזן: און איך האָב געזען
פֿאַלן אַ שטערן פֿון הימל צו דער ערד; און עס איז אים געגעבן
2 געוואָרן דער שליסל פֿון דער שאַכטע פֿון דעם תּהום. און
ער האָט געעפֿנט די שאַכטע פֿון דעם תּהום: און עס איז
אַרויפֿגעגאַנגען אַ רויך פֿון דער שאַכטע, ווי דער רויך פֿון
אַ גרויסן אויוון; און די זון און די לופֿט זענען פֿאַרפֿינצטערט
3 געוואָרן דורך דעם רויך פֿון דער שאַכטע. און פֿון דעם רויך
זענען אַרויסגעקומען הײַשעריקן אויף דער ערד, און זיי איז
געגעבן געוואָרן מאַכט, ווי סע האָבן מאַכט די עקדישן פֿון דער
4 ערד. און עס איז זיי אָנגעזאָגט געוואָרן, אַז זיי זאָלן ניט שעדיקן
דאָס גראָז פֿון דער ערד, אויך ניט קיין שום גרינס, אויך ניט
קיין שום בוים, נייערט נאָר אַזוינע מענטשן, וואָס האָבן ניט דעם
5 חותם פֿון גאָט אויף זייערע שטערנס. און עס איז זיי געגעבן
געווארן

געוואָרן, אַז זיי זאָלן זיי ניט טייטן, נייערט אַז זיי זאָלן געפּייניקט
ווערן פֿינף חֳדָשים; און זייער פּייניקונג איז געווען ווי די פּייניקונג
6 פֿון אַן עקדיש, בעת ער שטעכט אַ מענטשן. און אין יענע טעג
וועלן די מענטשן זוכן דעם טויט, און וועלן אים באֵין־אוֹפֿן ניט
געפֿינען; און זיי וועלן באַגערן צו שטאַרבן, און דער טויט וועט
7 פֿון זיי אַנטרינען. און דאָס אויסזען פֿון די הײַשעריקן איז געווען
ענלעך צו פֿערד אָנגעגרייט צו מִלחָמה; און אויף זייערע קעפּ,
ווי סע וואָלטן געווען קרוינען ענלעך צו גאָלד, און זייערע פּנימער
8 זענען געווען ווי פּנימער פֿון מענטשן. און זיי האָבן געהאַט האָר
ווי די האָר פֿון ווײַבער, און זייערע ציין זענען געווען ווי די ציין
9 פֿון לייבן. און זיי האָבן געהאַט פּאַנצערס ווי דאָס וואָלטן געווען
פּאַנצערס פֿון אײַזן, און דער רויש פֿון זייערע פֿליגל איז געווען ווי
דער רויש פֿון רײַטוועגן מיט אַ סך פֿערד, וואָס יאָגן אין מִלחָמה.
10 און זיי האָבן ווידלען ענלעך צו עקדעשן, און שטעכערס; און
אין זייערע ווידלען איז זייער מאַכט צו שעדיקן מענטשן פֿינף
11 חֳדָשים. זיי האָבן געהאַט איבער זיך פֿאַר אַ מֶלך דעם מַלאך
פֿון דעם תּהום; זיין נאָמען אויף לְשון־קוֹדֶש איז אַבַדוֹן, און אין
12 דעם גריכישן לָשון האָט ער געהאַט דעם נאָמען אַפּאָליִאָן. דער
ערשטער ווייטיק איז אַריבער; זע, סע קומען נאָך צוויי ווייטיקן
13 נאָכדעם. און דער זעקסטער מַלאך האָט געבלאָזן, און איך האָב
געהערט אַ קול פֿון צווישן די פֿיר הערנער פֿון דעם גילדענעם
14 מִזבֵּחַ, וואָס איז פֿאַר גאָט, זאָגן צו דעם זעקסטן מַלאך, וואָס
האָט געהאַט דעם שופֿר: בינד אויף די פֿיר מַלאָכים, וואָס זענען
15 געבונדן ביי דעם גרויסן טייך פְּרָת. און די פֿיר מַלאָכים זענען
אויפֿגעבונדן געוואָרן, וואָס זענען אָנגעגרייט געוואָרן אויף דער
שָעה און טאָג און חודש און יאָר, כּדי זיי זאָלן טייטן דעם דריטן
16 טייל מענטשן. און די צאָל פֿון די חַיָלות פֿון רײַטערס איז געווען
צווייטאָל צען טויזנט מאָל צען טויזנט; איך האָב געהערט זייער
17 צָל. און אַזוי האָב איך געזען די פֿערד אין דער זעאונג, און די,
וואָס זענען אויף זיי געזעסן: זיי האָבן געהאַט פּאַנצערס ווי פֿון

פייער און פון תּכלת און פון שוועבל: און די קעפּ פון די פערד
זענען ווי די קעפּ פון לייבן, און פון זייערע מיילער גייט אַרויס
18 פייער און רויך און שוועבל. דורך די דאָזיקע דריי מכּות איז
אַ דריטער טייל מענטשן געטייט געוואָרן, דורך דעם פייער און
דעם רויך און דעם שוועבל, וואָס זענען אַרויסגעקומען פֿון זייערע
19 מיילער. וואָרים דער כּוח פון די פערד איז אין זייער מויל און
אין זייערע וויידל; וואָרים זייערע וויידל זענען ענלעך צו שלאַנגען,
20 און האָבן קעפּ, און מיט זיי באַשעדיקן זיי. און די איבעריקע
מענטשן, וואָס זענען ניט געטייט געוואָרן דורך די דאָזיקע מכּות,
האָבן ניט קיין תּשובה געטאָן אויף די מעשׂים פון זייערע הענט,
אַז זיי זאָלן זיך ניט בוקן צו בייזע גייסטער און צו אָפּגעטער פון
גאָלד, און פון זילבער, און פון קופּער, און פון שטיין, און פון
21 האָלץ, וואָס קענען ניט זען, ניט הערן, ניט גיין; און זיי האָבן
ניט קיין תּשובה געטאָן אויף זייערע רציחות, ניט אויף זייער
כּישופֿמאַכן, ניט אויף זייער זנות, ניט אויף זייערע גנבֿות.
י און איך האָב געזען אַן אַנדערן שטאַרקן מלאך אַראָפּנידערן פון
הימל, אָנגעטאָן מיט אַ וואָלקן; און דער רעגנבויגן איז געווען
אויף זיין קאָפּ, און זיין פּנים איז געווען ווי די זון, און זיינע פיס ווי
2 זיילן פון פייער; און ער האָט געהאַט אין זיין האַנט אַ קליין אָפֿן
ספר. און ער האָט געשטעלט זיין רעכטן פוס אויף דעם ים, און
3 זיין לינקן אויף דער ערד, און ער האָט געשריגן מיט אַ הויך קול,
ווי סע ברילט אַ לייב. און בעת ער האָט געשריגן, האָבן די
4 זיבן דונערן אַרויסגעלאָזן זייערע קולות. און בעת די זיבן דונערן
האָבן אַרויסגעלאָזן זייערע קולות, בין איך געווען אָנגעברייט
צו שרייבן; און איך האָב געהערט אַ קול פון הימל זאָגן:
פֿאַרחתמע די זאַכן, וואָס די זיבן דונערן האָבן אַרויסגערעדט, און
5 פֿאַרשרייב זיי ניט. און דער מלאך, וואָס איך האָב געזען שטיין
אויף דעם ים און אויף דער ערד, האָט אויפגעהויבן זיין רעכטע
6 האַנט צום הימל, און האָט געשוואוירן ביי דעם, וואָס לעבט
אייביק און אייביק, וואָס האָט באַשאַפֿן דעם הימל און די זאַכן,

וואָס

וואָס זענען דרינען, און די ערד און די זאַכן, וואָס זענען דרינען,
און דעם יַם און די זאַכן, וואָס זענען דרינען, אַז סע וועט מער ניט
7 זיין קיין צייט, נייערט אין די טעג פון דעם קוֹל פון דעם זיבעטן
מַלאָך, בעת ער וועט זיין אָנגעבּרייט צו בּלאָזן, דעמאָלט וועט
פאַרענדיקט ווערן דער סוד פון גאָט, לויט ווי ער האָט אָנגעזאָגט
8 צו זיינע קנעכט, די נבִיאים. און דאָס קוֹל, וואָס איך האָב געהערט
פון הימל, האָט ווידער גערעדט מיט מיר, און געזאָגט: גיי, נעם
דאָס סֵפֶר, וואָס איז אָפן אין דער האַנט פון דעם מַלאָך, וואָס
9 שטייט אויף דעם יַם און אויף דער ערד. און איך בין געגאַנגען
צום מַלאָך, און האָב אים געזאָגט, אַז ער זאָל מיר געבן דאָס
סֵפֶרל. האָט ער צו מיר געזאָגט: נעם עס און עס אויף,
און סע וועט מאַכן ביטער דיין בויך, נאָר אין דיין מויל וועט עס
10 זיין זיס ווי האָניק. און איך האָב גענומען דאָס סֵפֶרל פון דעם
מַלאָכס האַנט און האָב עס אויפגעגעסן, און עס איז געווען אין
מיין מויל זיס ווי האָניק; און אַז איך האָב עס אויפגעגעסן, איז מיין
11 בויך געוואָרן ביטער. און מע האָט צו מיר געזאָגט: דו מוזט
ווידער אַמאָל נבִיאות זאָגן איבער אַ סך אומות, און פעלקער, און
לשונות, און מלָכים.
יא און מע האָט מיר געגעבן אַ רוירשטעקל, ענלעך צו אַ רוט, און
געזאָגט: שטיי אויף, און מעסט דעם הֵיכל פון גאָט, און דעם
2 מִזבֵּחַ, און די, וואָס דינען דערין. און דעם פאָרהויף, וואָס איז
אין דרויסן פון דעם הֵיכל, לאָז אויס און מעסט אים ניט, וואָרים
ער איז געגעבן געוואָרן פאַר די גויים, און זיי וועלן צעטרעטן
3 די הייליקע שטאָט צוויי און פערציק חָדָשים. און איך וועל
מאַכן מיינע צוויי עֵדות, אַז זיי זאָלן נבִיאות זאָגן טויזנט צוויי
4 הונדערט און זעכציק טעג, אָנגעטאָן אין זעק. די דאָזיקע זענען
די צוויי אײלבערטביימער און די צוויי מנורות, וואָס שטייען
5 פאַר דעם רִבּונו־של־עולם. און אויב עמיצער באַגערט זיי צו
שעדיקן, גייט אַ פייער אַרויס פון זייער מויל און פאַרצערט
זייערע פיינט; און אויב עמיצער וועט באַגערן זיי צו שעדיקן,

6 מוז ער אויף דעם דאָזיקן אופֿן געטייט ווערן. די דאָזיקע האָבן
די מאַכט צו פֿאַרשליסן דעם הימל, אַז סע זאָל ניט רעגענען
אין די טעג פֿון זייער נבֿיאות זאָגן; און זיי האָבן מאַכט איבער
די וואַסערן, זיי צו פֿאַרקערן אין בלוט, און צו שלאָגן די ערד
7 מיט יעדער מכּה, אַזוי אָפֿט ווי זיי ווילן נאָר. און אַז זיי וועלן
האָבן פֿאַרענדיקט זייער עדות זאָגן, וועט די חיה, וואָס קומט
אַרויף פֿון דעם תּהום, פֿאַרפֿירן מיט זיי מלחמה, און זיי מנצח
8 זיין און זיי טייטן. און זייערע טויטע לייבער וועלן ליגן אין די
גאַסן פֿון דער גרויסער שטאָט, וואָס ווערט גייסטיק אָנגערופֿן
סדום און מצרים, וואו אויך זייער האַר איז געקרייציקט געוואָרן.
9 און פֿון צווישן די אומות, און שבֿטים, און לשונות, און פֿעלקער,
קוקט מען אויף זייערע טויטע לייבער דריי און אַ האַלב טעג,
און זיי לאָזן ניט, אַז זייערע טויטע לייבער זאָלן אַריינגעלייגט
10 ווערן אין אַ קבֿר. און די, וואָס וואוינען אויף דער ערד, זענען זיך
משׂמח איבער זיי און מאַכן זיך לוסטיק, און זיי וועלן שיקן איינער
דעם אַנדערן מתּנות, מחמת די דאָזיקע צוויי נבֿיאים האָבן
11 געפּייניקט די, וואָס וואוינען אויף דער ערד. און נאָך די דריי און
אַ האַלב טעג איז דער לעבנס־אָטעם פֿון גאָט אַריינגעגאַנגען
אין זיי, און זיי זענען געשטאַנען אויף זייערע פֿיס, און גרויס
12 אימה איז געפֿאַלן אויף די, וואָס האָבן זיי אָנגעקוקט. און זיי
האָבן געהערט אַ הויך קול פֿון הימל זאָגן צו זיי: קומט אַרויף
אַהער! און זיי זענען אַרויף אויף דעם וואָלקן אין הימל אַריין, און
13 זייערע שׂונאים האָבן זיי אָנגעקוקט. און אין יענער שעה איז
געווען אַ גרויסע ערד־ציטערניש, און אַ צענטער טייל פֿון דער
שטאָט איז איינגעפֿאַלן, און סע זענען געהרגעט געוואָרן אין דער
ערדציטערניש זיבן טויזנט פֿאַרשוינען: און די איבעריקע זענען
דערשראָקן געוואָרן און האָבן אָפּגעגעבן כּבֿוד צו דעם גאָט פֿון
14 הימל. דער צווייטער ווייטיק איז אַריבער; זע, דער דריטער
15 ווייטיק קומט באַלד אָן. און דער זיבעטער מלאך האָט געבלאָזן,
און עס זענען געקומען הויכע קולות אין הימל, אַזוי צו זאָגן: דאָס
מלכות

מַלכות פֿון דער וועלט איז געוואָרן דאָס מַלכות פֿון אונדזער
האַר און פֿון זײַן מָשיחַ; און ער וועט קעניגן אויף אייביק און
16 אייביק. און די פֿיר און צוואַנציק זְקֵנים, וואָס זיצן פֿאַר גאָט אויף
זייערע טראָנען, זענען געפֿאַלן אויף זייערע פּנימער און האָבן זיך
17 געבוקט צו גאָט, און געזאָגט: מִר דאַנקען דיר, אָ, האַר גאָט,
דו אַלמעכטיקער, וואָס ביסט און וואָס ביסט געווען, מַחמת דו
18 האָסט גענומען דײַן גרויסע מאַכט און האָסט געטאָן קעניגן. און
די גוים האָבן געצערנט, און געקומען איז דײַן גרימצאָרן, און די
צײַט פֿון די מֵתים, געמִשפּט צו ווערן, און צו געבן דעם שׂכַר
צו דײַנע קנעכט, די נביאים, און צו די קדושים, און צו די, וואָס
האָבן מורא פֿאַר דײַן נאָמען, די קליינע און די גרויסע, און צו
19 פֿאַרדאַרבן די, וואָס פֿאַרדאַרבן די ערד. און עס איז געעפֿנט
געוואָרן דער הֵיכל פֿון גאָט אין הימל, און עס איז געזען געוואָרן
אין זײַן הֵיכל דער אֲרון־הַבּרית; און סע זענען געקומען בליצן,
און קולות, און דונערן, און אַן ערדציטערניש, און אַ גרויסער
האָגל.

יב און אַ גרויסער צייכן איז געזען געוואָרן אין הימל: אַ ווײַב,
אָנגעטאָן מיט דער זון, און די לְבָנה אונטער אירע פֿיס, און אויף
2 איר קאָפּ אַ קרוין פֿון צוועלף שטערן. און זי איז געווען אין
טראָגן, און זי האָט געשריגן אין ווייען, און אין פּײַן פֿון געווינען.
3 און עס איז געזען געוואָרן אַן אַנדער צייכן אין הימל: זע, אַ
גרויסער, רויטער לינדן־וואָרעם מיט זיבן קעפּ און צען הערנער,
4 און אויף איר קאָפּ זיבן דיאַדעמס. און איר וויידל ציט דעם דריטן
טייל פֿון די שטערן פֿון הימל און וואַרפֿט זיי צו דער ערד; און
דער לינדן־וואָרעם שטייט פֿאַר דעם ווײַב, וואָס דאַרף געווינען,
5 כּדי זי זאָל פֿאַרשלינגען איר קינד, בעת זי וועט געווינען. און
זי האָט געוווּנען אַ בֶּן־זָכָר, וואָס וועט הערשן איבער אַלע
גוים מיט אַ רוט פֿון אײַזן; און איר קינד איז אַרויפֿגענומען
6 געוואָרן צו גאָט און צו זײַן כּיסא־הכּבוד. און דאָס ווײַב איז
אַנטרונען אין דער מִדבר אַרײַן, וואו זי האָט געהאַט אַן אָרט,

אָנגעבּרייט פֿון גאָט, כּדי מע זאָל זי דאָרט דערנערן טויזנט צוויי
7 הונדערט און זעכציק טעג. און אין הימל איז געווען מִלחָמה:
מִיכָאֵל און זיינע מַלאָכים האָבּן מִלחָמה געהאַלטן מיט דעם
לינדן־וואָרעם; און דער לינדן־וואָרעם און זיינע מַלאָכים האָבּן
8 מִלחָמה געהאַלטן, און זיי האָבּן ניט גובר געווען, און זייער אָרט
9 איז אויך מער ניט געווען צו געפֿינען אין הימל. און דער גרויסער
לינדן־וואָרעם איז אַראָפּגעוואָרפֿן געוואָרן, דער נָחָש־הַקַדמוני,
וואָס ווערט אָנגערופֿן שׂוטן און שָׂטן, וואָס פֿאַרפֿירט די גאַנצע
וועלט; ער איז אַראָפּגעוואָרפֿן געוואָרן צו דער ערד, און זיינע
10 מַלאָכים זענען אַראָפּגעוואָרפֿן געוואָרן מיט אים. און איך האָבּ
געהערט אַ הויך קול אין הימל זאָגן: איצט איז געקומען די
ישועה, און די מאַכט, און דאָס מַלכות פֿון אונדזער גאָט, און די
מֶמשָׁלה פֿון זיין מָשיחַ; וואָרים דער באַשולדיקער פֿון אונדזערע
בּרידער, וואָס בּאַשולדיקט זיי פֿאַר אונדזער גאָט טאָג און
11 נאַכט, איז אַראָפּגעוואָרפֿן געוואָרן; און זיי האָבּן אים מנַצֵחַ
געווען, דורך דעם בּלוט פֿון דעם לעמעלע, און דורך דעם וואָרט
פֿון זייער עֵדות זאָגן, און זיי האָבּן ניט ליבּ געהאַט זייער לעבּן
12 בּיז צום טויט. דעריבּער פֿרייט אייך, אָ הימלען, און איר וואָס
וואוינט אין זיי׳ וויי צו דער ערד און צו דעם יַם, וואָרים דער
טייוול האָט אַראָפּגענידערט צו אייך מיט גרויס גרימצאָרן, ווייל
13 ער ווייסט, אַז ער האָט נאָר אַ קורצע צייט׳ און בּעת דער
לינדן־וואָרעם האָט געזען, אַז ער איז אַראָפּגעוואָרפֿן געוואָרן צו
דער ערד, האָט ער נאָכגעיאָגט דאָס ווייבּ, וואָס האָט געבּוירן
14 דעם בֶּן־זָכר. און עס איז געגעבּן געוואָרן דעם ווייבּ די צוויי
פֿליגל פֿון דעם גרויסן אָדלער, כּדי זי זאָל קענען פֿליען צו
איר אָרט אין דער מִדבּר אַריין, וואו זי ווערט גענערט אויף אַ
צייט, און צייטן, און אַ האַלבּע צייט, ווייט פֿון דעם פָּנים פֿון
15 דער שלאַנג. און די שלאַנג האָט אַרויסגעלאָזט פֿון איר מויל
וואַסער נאָך דעם ווייבּ ווי אַ שטראָם, כּדי זי זאָל אַוועקגעטראָגן
16 ווערן פֿון דעם שטראָם. און די ערד האָט געהאָלפֿן דעם ווייבּ,
און

און די ערד האָט געעפֿנט איר מויל און האָט פֿאַרשלונגען דעם
שטראָם, וואָס דער לינדן־וואָרעם האָט אַרויסגעלאָזט פֿון איר
17 מויל. און דער לינדן־וואָרעם האָט געצערנט אויף דעם ווייַב,
און איז אַוועקגעגאַנגען מלחמה צו האַלטן מיט די איבעריקע פֿון
איר זאָמען, וואָס היטן אָפּ די מצוות פֿון גאָט און האַלטן דאָס
עדות פֿון ישוען.
יג און איך בין געשטאַנען אויף דעם זאַמד פֿון דעם ים. און
איך האָב געזען אַ חיה אַרויפֿקומען פֿון דעם ים, וואָס האָט
געהאַט צען הערנער און זיבן קעפּ, און אויף אירע הערנער צען
2 דיאַדעמס, און אויף אירע קעפּ נעמען פֿון חילול־השם. און די
חיה, וואָס איך האָב געזען, איז געווען ענלעך צו אַ לעמפּערט,
און אירע פֿיס זענען געווען ווי פֿון אַ בער, און איר מויל, ווי
דאָס מויל פֿון אַ לייב. און דער לינדן־וואָרעם האָט איר געגעבן
3 אירע גבורה און איר טראָן און גרויס געוועלטיקונג. און איך
האָב געזען איינעם פֿון אירע קעפּ, ווי ער וואָלט דערשלאָגן
געוואָרן צום טויט, און זיין טויטקלאַפּ איז געהיילט געוואָרן.
און די גאַנצע ערד איז נשתומם געוואָרן איבער דער חיה,
4 און זיי האָבן זיך געבוקט צו דעם לינדן־וואָרעם, מחמת ער
האָט געגעבן זיין געוועלטיקונג צו דער חיה; און זיי האָבן זיך
געבוקט צו דער חיה, אַזוי צו זאָגן: ווער איז גלייך צו דער
חיה? און ווער איז ביכולת מיט איר מלחמה צו האַלטן?
5 און עס איז איר געגעבן געוואָרן אַ מויל צו רעדן גרויס זאַכן
און חילולי־השם; און עס איז איר געגעבן געוואָרן שליטה צו
6 געווערן צוויי און פֿערציק חדשים. און זי האָט געעפֿנט איר מויל
מיט חילולי־השם, צו לעסטערן זיין נאָמען און זיין משכן, און די,
7 וואָס וואוינען אין הימל. און עס איז איר געגעבן געוואָרן צו
פֿאַרפֿירן מלחמה מיט די קדושים, און זיי מנצח צו זיין; און עס
איז איר געגעבן געוואָרן רשות איבער יעדן שבט און פֿאָלק און
8 לשון און אומה. און אַלע, וואָס וואוינען אויף דער ערד, וועלן
איר דינען, יעדער איינער, וואָס זיין נאָמען איז ניט פֿאַרשריבן
אין

אין דעם סֵפֶר־הַחַיִים פֿון דעם לעמעלע, וואָס איז געשאָכטן
9 געוואָרן זינט די שת־ימי־בּראשית. אויב עמיצער האָט אַן אויער,
10 זאָל ער הערן: אויב עמיצער איז פֿאַר געפֿאַנגענשאַפֿט, אין
געפֿאַנגענשאַפֿט גייט ער; אויב עמיצער וועט הַרגענען מיט דער
שווערד, מוז ער מיט דער שווערד געהַרגעט ווערן. אָט דאָ איז
11 די גערוּלדיקייט און די אֱמוּנה פֿון די קדוֹשים. און איך האָב געזען
אַן אַנדערע חַיה אַרויפֿקומען פֿון דער ערד; און זי האָט געהאַט
צוויי הערנער, ענלעך צו אַ לעמעלע, און זי האָט גערעדט ווי אַ
12 לינדן־וואָרעם. און זי האָט אויסגענוצט די גאַנצע געוועלטיקונג
פֿון דער ערשטער חַיה אין איר אָנגעזיכט. און זי מאַכט די ערד
און די, וואָס וואוינען דערין, צו דינען דער ערשטער חַיה, וואָס
13 איר טויט־קלאַף איז געהיילט געוואָרן; און זי טוט גרויסע נִסים,
און מאַכט אַפֿילו פֿייער אַראָפּנידערן פֿון הימל אויף דער ערד
14 פֿאַר די מענטשן. און זי פֿאַרפֿירט די, וואָס וואוינען אויף דער
ערד, דורך די נִסים, וואָס זענען איר געגעבּן געוואָרן צו טאָן פֿאַר
דער חַיה, בּעת זי זאָגט צו די, וואָס וואוינען אויף דער ערד, אַז זיי
זאָלן מאַכן אַן אִיקאָנע דער חַיה, וואָס האָט די שלאָג פֿון דער
15 שווערד און האָט געלעבּט. און עס איז איר געגעבּן געוואָרן צו
געבּן אָטעם דער איקאָנע פֿון דער חַיה, כּדי די איקאָנע פֿון דער
חַיה זאָל רעדן, און זאָל מאַכן, אַז וויפֿל סע וועלן ניט דינען דער
16 אִיקאָנע פֿון דער חַיה, זאָלן געטייט ווערן. און זי מאַכט אַלע,
סיי די קליינע און די גרויסע, סיי די רייכע און די אָרעמע, סיי
די פֿרייע און די פֿאַרשקלאַפֿטע, אַז סע זאָל זיי געגעבּן ווערן
אַ צייכן אויף זייער רעכטער האַנט, אָדער אויף זייער שטערן,
17 און אַז קיינער זאָל ניט קענען קויפֿן אָדער פֿאַרקויפֿן, הוּץ דער,
וואָס האָט דעם צייכן, דאָס הייסט, דעם נאָמען פֿון דער חַיה,
18 אָדער די צאָל פֿון איר נאָמען. דאָ איז חָכמה: דער, וואָס האָט
פֿאַרשטענדעניש, זאָל בּאַרעכענען די צאָל פֿון דער חַיה: וואָרים
עס איז די צאָל פֿון אַ מענטשן: און איר צאָל איז זעקס הונדערט
זעקס און זעכציק.

יד און איך האָב געזען, ערשט דאָס לעמעלע שטייט אויף דעם
באַרג ציון, און מיט אים הונדערט פֿיר און פֿערציק טויזנט, וואָס
האָבן זיין נאָמען און דעם נאָמען פֿון זיין פֿאָטער אָנגעשריבן אויף
זייערע שטערנס. און איך האָב געהערט אַ קול פֿון הימל, ווי 2
דאָס קול פֿון אַ סך וואַסערן, און ווי דאָס קול פֿון אַ שטאַרקן
דונער; און דאָס קול, וואָס איך האָב געהערט, איז געווען ווי דאָס
קול פֿון האַרפֿנשפּילער, וואָס שפּילן אויף זייערע האַרפֿן. און 3
זיי זינגען אַ נײַעם שיר פֿאַר דעם כּסא־הקבוד און פֿאַר די פֿיר
חַיות און די זקֵנים. און קיינער האָט זיך ניט געקענט אויסלערנען
דעם שיר, אַחוץ די הונדערט פֿיר און פֿערציק טויזנט, וואָס זענען
אויסגעקויפֿט געוואָרן פֿון דער ערד. די דאָזיקע זענען עס, וואָס 4
זענען ניט פֿאַראומריינִיקט געוואָרן מיט ווײַבער, וואָרים זיי זענען
אַזוי ווי יונגפֿרויען. די דאָזיקע זענען עס, וואָס גייען נאָך דעם
לעמעלע, וואוהין נאָר סע גייט. די דאָזיקע זענען אויסגעקויפֿט
געוואָרן פֿון צווישן מענטשן, ווי בּכּורים פֿאַר גאָט און פֿאַר דעם
לעמעלע. און אין זייער מויל איז ניט געפֿונען געוואָרן קיין ליגן, 5
וואָרים זיי זענען אָן אַ מום. און איך האָב געזען אַן אַנדערן 6
מַלאך פֿליען אין מיטן הימל, וואָס האָט געהאַט אייבּיק גוטע
בשׂורות אָנצוזאָגן פֿאַר די, וואָס וואוינען אויף דער ערד, און
פֿאַר יעדער אומה, און שֵבֶט, און לָשון, און פֿאָלק. און ער 7
האָט געזאָגט מיט אַ הויך קול: האָט מורא פֿאַר גאָט, און גיט
אים אָפּ כָּבוד, וואָרים די שָעה פֿון זיין מִשפּט האָט גענעענט;
און דינט דעם בּורא פֿון הימל און ערד, דעם יַם און די קוואַלן
וואַסער. און אַן אַנדערער, אַ צווייטער מַלאך איז נאָכגעקומען, 8
וואָס האָט געזאָגט: געפֿאַלן, געפֿאַלן איז בָּבֶל די גרויסע, וואָס
האָט געמאַכט אַלע אומות אָנטרינקען מיט דעם ווײַן פֿון דעם
גרימצאָרן פֿון איר זנות. און אַן אַנדערער מַלאך, אַ דריטער, איז 9
נאָכגעקומען נאָך זיי, וואָס האָט געזאָגט מיט אַ הויך קול: אויבּ
עמיצער דינט דער חַיה און איר אִיקאָנע, און באַקומט אַ צייכן
אויף זיין שטערן, אָדער אויף זיין האַנט, וועט ער אויך טרינקען 10

פֿון

פֿון דעם ווײַן פֿון גאָטס גרימצאָרן, וואָס איז אויסגעגאָסן, ניט
געמישט אין דעם בעכער פֿון זײַן צאָרן; און ער וועט געפּײַניקט
ווערן מיט פֿײַער און שוועבל אין דעם אָנגעזיכט פֿון די הייליקע
11 מלאָכים, און אין דעם אָנגעזיכט פֿון דעם לעמעלע. און דער
רויך פֿון זייער פּײַניקונג גייט אַרויף לעולמי־עולמים; און די,
וואָס דינען דער חיה און איר איקאָנע, האָבן ניט קיין רו טאָג און
12 נאַכט, און ווער סע נעמט אָן דעם צייכן פֿון איר נאָמען. דאָ איז
די געדולדיקייט פֿון די הייליקע, די, וואָס היטן די מצוות פֿון גאָט
13 און די אמונה פֿון ישוען. און איך האָב געהערט אַ קול פֿון הימל,
אַזוי צו זאָגן: שרײַב: וואויל איז די טויטע, וואָס שטאַרבן אין
דעם האַר פֿון איצטמאָל אָן. יאָ, זאָגט דער גייסט, כּדי זיי זאָלן
רוען פֿון זייערע מיאונגען; וואָרים זייערע מעשׂים גייען נאָך מיט
14 זיי. און איך האָב געזען, ערשט אַ ווײַסער וואָלקן, און אויף דעם
וואָלקן האָב איך געזען זיצן איינעם, ענלעך צו אַ בן־אָדם, וואָס
האָט געהאַט אויף זײַן קאָפּ אַ גילדענע קרוין, און אין זײַן האַנט אַ
15 שאַרף שנײַדמעסער. און אַן אַנדערער מלאך איז אַרויסגעקומען
פֿון דעם היכל, און האָט געשריגן מיט אַ הויך קול צו דעם, וואָס
איז געזעסן אויף דעם וואָלקן: שיק אַרויס דײַן שנײַדמעסער און
שנייד; וואָרים די שעה פֿון שניט האָט גענענט, וואָרים דער
16 שניט פֿון דער ערד איז צײַטיק. און דער, וואָס איז געזעסן
אויף דעם וואָלקן, האָט אַ וואָרף געטאָן זײַן שנײַדמעסער אויף
17 דער ערד, און די ערד איז געשניטן געוואָרן. און אַן אַנדערער
מלאך איז אַרויסגעקומען פֿון דעם היכל אין הימל, און אויך
18 ער האָט געהאַט אַ שאַרף שנײַדמעסער. און אַן אַנדערער
מלאך איז אַרויסגעקומען פֿון דעם מזבח, דער, וואָס האָט געהאַט
שליטה איבער פֿײַער; און ער האָט גערופֿן מיט אַ הויך קול
צו דעם, וואָס האָט געהאַט דאָס שאַרפֿע שנײַדמעסער, אַזוי צו
זאָגן: שיק אַרויס דײַן שאַרף שנײַדמעסער און זאַמל צונויף
די הענגלעך פֿון די ווײַנשטאָקן אויף דער ערד, וואָרים אירע
19 ווײַנטרויבן זענען אינגאַנצן צײַטיק. און דער מלאך האָט אַ וואָרף

געטאָן זײַן שנײַדמעסער צו דער ערד און האָט אײַנגעזאַמלט
דעם װײַנשטאָק פֿון דער ערד, און האָט אים אַרײַנגעװאָרפֿן
20 אין דעם גרױסן װײַנקעלטער פֿון גאָטס גרימצאָרן. און דער
װײַנקעלטער איז געטרעטן געװאָרן אױסער דער שטאָט, און עס
איז אַרױסגעקומען בלוט פֿון דעם װײַנקעלטער, ביז צו די צױמען
פֿון די פֿערד, אַזױ װײַט װי טױזנט זעקס הונדערט אַקער.
טו און איך האָב געזען אַן אַנדערן צײכן אין הימל, גרױס און
װאונדערלעך: זיבן מַלְאָכים, װאָס האָבן געהאַט די זיבן לעצטע
מַכּות, װאָרים מיט זײ װערט פֿאַרענדיקט דער גרימצאָרן פֿון
2 גאָט. און איך האָב געזען װי סע װאָלט געװען אַ יַם פֿון גלאָז,
אױסגעמישט מיט פֿײַער; און די, װאָס האָבן גובר געװען די חַיה,
און איר אִיקאָנע, און די צאָל פֿון איר נאָמען, שטײען בײַ דעם
3 יַם פֿון גלאָז און האָבן האַרפֿן פֿון גאָט. און זײ זינגען דאָס
געזאַנג פֿון משהן, דעם קנעכט פֿון גאָט, און דאָס געזאַנג פֿון
דעם לעמעלע, אַזױ צו זאָגן: גרױס און װאונדערלעך זענען דײַנע
מַעשׂים, אָ, יהוה אלהים, דו אַלמעכטיקער; רעכטפֿאַרטיק און
4 אֶמת זענען דײַנע װעגן, דו מֶלך פֿון די אומות. װער זאָל ניט מורא
האָבן, יהוה, און רימען דײַן נאָמען? װאָרים נאָר דו אַלײן ביסט
הײליק; װאָרים אַלע אומות װעלן קומען און זיך בוקן פֿאַר דיר;
5 װאָרים דײַנע גערעכטע מִשפּטים זענען אַנטפּלעקט געװאָרן. און
נאָכדעם האָב איך געזען, און עס איז געעפֿנט געװאָרן דער הֵיכל
6 פֿון דעם מִשכּן־הָעֵדות אין הימל; און סע זענען אַרױסגעקומען
פֿון דעם הֵיכל די זיבן מַלְאָכים, װאָס האָבן געהאַט די זיבן מַכּות,
אָנגעטאָן אין רײנער גלאַנצנדיקער לײַװנט, און זײערע ברוסטן
7 אַרומגעגורט מיט גילדענע גאַרטלען. און אײנע פֿון די פֿיר חַיות
האָט געגעבן די זיבן מַלְאָכים זיבן גילדענע בעקנס, פֿול מיט
8 דעם גרימצאָרן פֿון גאָט, װאָס לעבט לעולמי־עולמים. און דער
הֵיכל איז געװאָרן אָנגעפֿילט מיט רױך פֿון דער הערלעכקײט
פֿון גאָט און פֿון זײַן מאַכט; און קײנער איז ניט געװען בִּיכוֹלֶת
אַרײַנצוגײן אין דעם הֵיכל, ביז סע װעלן זײַן אױסגעלאָזט די זיבן

מַכּות פֿון די זיבֿן מַלְאָכים.
טז אונ איך האָבֿ געהערט אַ הויך קול פֿון דעם הֵיכל אַרויס זאָגן
צו די זיבֿן מַלְאָכים: גייט און גיסט אויס די זיבֿן בעקנס פֿון
2 דעם גרימצאָרן פֿון גאָט אויף דער ערד. און דער ערשטער
איז געגאַנגען און האָט אויסגעגאָסן זיין בעקן אויף דער ערד:
און עס איז געוואָרן אַ פֿאַרפֿעסטיקט און בייז געשוויר אויף די
מענטשן, וואָס האָבֿן געהאַט דעם צייכן פֿון דער חַיה און וואָס
3 האָבֿן זיך געבוקט צו איר אִיקאָנע. און דער צווייטער האָט
אויסגעגאָסן זיין בעקן אין דעם יַם אַריין: און עס איז געוואָרן
ווי דאָס בלוט פֿון אַ מֵת, און יעדעס לעבֿעדיקע באַשעפֿעניש,
4 וואָס איז געווען אין יַם, איז געשטאָרבֿן. און דער דריטער האָט
אויסגעגאָסן זיין בעקן אין די טייכן און אין די קוואַלן וואַסער:
5 און עס איז געוואָרן בלוט. און איך האָבֿ געהערט דעם מַלאך
פֿון די וואַסערן זאָגן: רעכטפֿאַרטיק ביסטו, וואָס ביסט און
ביסט געווען, דו הייליקער, מַחמת דו האָסט אַזוי געמשפּט;
6 וואָרים זיי האָבֿן פֿאַרגאָסן דאָס בלוט פֿון קדושים און נבִיאים,
און בלוט האָסטו זיי געגעבֿן צו טרינקען; זיי זענען עס ווערט.
7 און איך האָבֿ געהערט דעם מִזבֵּחַ זאָגן: יאָ, יהוה אלהים, דו
8 אַלמעכטיקער, אֶמת און רעכטפֿאַרטיק זענען דיינע מִשפָּטים. און
דער פֿערטער האָט אויסגעגאָסן זיין בעקן אויף דער זון: און עס
9 איז איר געגעבֿן געוואָרן צו ברענען מענטשן מיט פֿייער. און
מענטשן זענען געברענט געוואָרן מיט גרויס היץ; און זיי האָבֿן
געלעסטערט דעם נאָמען פֿון גאָט, וואָס האָט די מאַכט איבֿער
די מַכּות, און זיי האָבֿן ניט קיין תּשובה געטאָן, אים אָפּצוגעבֿן
10 כָּבוד. און דער פֿינפֿטער האָט אויסגעגאָסן זיין בעקן אויף
דעם טראָן פֿון דער חַיה: און איר מלוכה איז פֿאַרפֿינצטערט
11 געוואָרן: און זיי האָבֿן צעביסן זייערע צונגען פֿון ווייטיק, און זיי
האָבֿן געלעסטערט דעם גאָט פֿון הימל, צוליבֿ זייערע ווייטיקן
און זייערע געשווירן, און זיי האָבֿן ניט קיין תּשובה געטאָן אויף
12 זייערע מַעשׂים. און דער זעקסטער האָט אויסגעגאָסן זיין בעקן

אויף

אויף דעם גרויסן טייך פְּרָת: און זיין וואַסער איז אויסגעטרוקנט
געוואָרן, כּדי אָנצוברייטן דעם וועג פֿאַר די מלָכים פֿון דעם
13 זונאויפֿגאַנג. און איך האָב געזען אַרויסקומען פֿון דעם מויל פֿון
דעם לינדן־וואָרעם, און פֿון דעם מויל פֿון דער חַיה, און פֿון דעם
מויל פֿון דעם פֿאַלשן נָביא, דריי אומריינע גייסטער, ווי דאָס
14 וואָלטן געווען פֿרעש. וואָרים זיי זענען גייסטער פֿון רוחות, וואָס
טוען צייכנס, און וואָס גייען אַרויס צו די מלָכים פֿון דער גאַנצער
וועלט, כּדי זיי איינצוזאַמלען צו דער מִלחָמה פֿון דעם גרויסן
15 טאָג פֿון גאָט, דעם אַלמעכטיקן. (זע, איך קום ווי אַ גַנבֿ; וואויל
איז דעם, וואָס וואַכט, און וואָס היט זיינע מַלבּושים, כּדי ער זאָל
16 ניט גיין נאַקעט און מען זאָל ניט זען זיין שאַנד.) און זיי האָבן זיי
פֿאַרזאַמלט אינאיינעם אין דעם אָרט, וואָס ווערט אָנגערופֿן אויף
17 לָשון־קודֶש הַר־מגִדו. און דער זיבעטער האָט אויסגעגאָסן זיין
בעקן אין דער לופֿט: און עס איז אַרויסגעקומען אַ הויך קול פֿון
18 הֵיכל פֿון דעם כִּסא־הַכּבוד, אַזוי צו זאָגן: עס איז געשען. און סע
זענען געווען בליצן און קולות און דונערן, און עס איז געווען אַ
גרויסע ערדציטערניש, אַזאַ ווי סאאיז נאָך ניט געווען, זינט סע
זענען מענטשן אויף דער ערד, אַזאַ גרויסע ערדציטערניש, אַזאַ
19 געוואַלטיקע. און די גרויסע שטאָט איז צעטיילט געוואָרן אין
דריי חֲלָקים, און די שטעט פֿון די אומות זענען געפֿאַלן; און בָּבֶל,
די גרויסע, איז געדענקט געוואָרן פֿאַר גאָט, איר צו געבן דעם
20 בעכער וויין פֿון דעם גרים פֿון זיין צאָרן. און יעדע אינזל איז
21 אַנטרונען געוואָרן, און די בערג זענען ניט געפֿונען געוואָרן. און
אַ גרויסער האָגל, יעדער שטיין אַרום דער וואָג פֿון אַ צענטנער,
איז געפֿאַלן פֿון הימל אויף די מענטשן. און מענטשן האָבן
געלעסטערט גאָט, צוליב דער פּלאָג פֿון דעם האָגל; וואָרים זיין
פּלאָג איז געווען זייער גרויס.

יז און עס איז געקומען איינער פֿון די זיבן מַלאָכים, וואָס האָבן
געהאַט די זיבן בעקנס, און האָט גערעדט מיט מיר, אַזוי צו זאָגן:
קום אַהער, איך וויל דיר ווייזן דעם מִשפּט פֿון דער גרויסער

2 זונה, וואָס זיצט אויף אַ סַך וואַסערן, מיט וועמען די מלָכים פֿון
דער ערד האָבן מזַנה געווען, און די, וואָס באַוואוינען די ערד,
3 זענען געוואָרן שיכּור מיר דעם וויין פֿון איר זנות. און ער האָט
מיך אין דעם גייסט אַוועקגעפֿירט אין אַ מִדבר אַריין, און איך
האָב געזען זיצן אַ ווייב אויף אַ שאַרלעך־רויטער חַיה, פֿול מיט
נעמען פֿון לעסטערונג, און זי האָט געהאַט זיבן קעפּ און צען
4 הערנער. און דאָס ווייב איז געווען אָנגעטאָן אין פּורפּור און
שאַרלעך, און באַדעקט מיט גאָלד און איידלשטיינער און פּערל,
און האָט געהאַט אין איר האַנט אַ גילדענעם בעכער, פֿול מיט
5 אומווערדיקייטן און אומריינקייט פֿון איר זנות; און אויף איר
שטערן איז געווען אָנגעשריבן אַ נאָמען, אַ סוד: בָּבֶל, די גרויסע,
די מוטער פֿון די זונות און פֿון די אומווערדיקייטן פֿון דער ערד.
6 און איך האָב געזען דאָס ווייב שיכּור מיט דעם בלוט פֿון די
קדושים און מיט דעם בלוט פֿון די עֵדות פֿון יֵשוּעַ. און בעת
איך האָב זי געזען, האָב איך מיך געוואונדערט מיט אַ גרויס
7 וואונדער. און דער מַלאך האָט צו מיר געזאָגט: פֿאַרוואָס
האָסטו דיך געוואונדערט? איך וועל דיר זאָגן דעם סוד פֿון דעם
ווייב, און פֿון דער חַיה, וואָס טראָגט זי, וואָס האָט די זיבן קעפּ
8 און די צען הערנער. די חַיה, וואָס דו האָסט געזען, איז געווען,
און איז ניט, און איז גרייט אַרויפֿצוקומען פֿון דעם תהום און גיין
צו פֿאַרדאַרבונג; און די, וואָס וואוינען אויף דער ערד, וועמעס
נעמען זענען ניט פֿאַרשריבן געוואָרן אין דעם סֵפֶר־הַחַיִים זינט
דער גרונטפֿעסטיקונג פֿון דער וועלט, וועלן זיך וואונדערן, בעת
זיי וועלן זען די חַיה, וויאַזוי זי איז געווען, און איז ניט, און וועט
9 ווידער קומען. דאָ איז דער זין, וואָס האָט חָכמה: די זיבן
10 קעפּ זענען זיבן בערג, אויף וועלכע דאָס ווייב טוט זיצן; און
זיי זענען זיבן מלָכים: פֿינף זענען געפֿאַלן, איינער איז, דער
אַנדערער איז נאָך ניט געקומען; און בעת ער וועט קומען, וועט
11 ער פֿאַרבלייבן אַ קורצע צייט. און די חַיה, וואָס איז געווען, און
איז ניט, איז אַליין אויך אַן אַכטע, און איז פֿון די זיבן, און זי גייט
אין

12 אין פֿאַרדאַרבונג. און די צען הערנער, וואָס דו האָסט געזען,
זענען צען מלכים, וואָס האָבן נאָך ניט באַקומען קיין מלוכה, זיי
קריגן אָבער געוועלטיקונג ווי מלכים אויף איין שעה, אינאיינעם
13 מיט דער חיה. די דאָזיקע האָבן איין מחשבה, און זיי גיבן זייער
14 מאַכט און אויטאָריטעט דער חיה; זיי וועלן מלחמה האַלטן מיט
דעם לעמעלע, און דאָס לעמעלע וועט זיי מנצח זיין, וואָרים עס
איז האַר פֿון האַרן און מלך פֿון מלכים; און אויך זיי, וואָס זענען
מיט אים, וואָס זענען באַרופֿן און אויסדערוויילט און געטריי,
15 וועלן מנצח זיין. און ער האָט צו מיר געזאָגט: די וואַסערן, וואָס
דו האָסט געזען, וואו די זונה זיצט, זענען פֿעלקער און המונים,
16 און אומות, און לשונות. און די צען הערנער, וואָס דו האָסט
געזען, און די חיה, די דאָזיקע וועלן פֿיינט האָבן די זונה און וועלן
זי מאַכן וויסט און נאַקעט, און זיי וועלן פֿאַרצערן איר פֿלייש
17 און זי פֿאַרברענען מיט פֿייער. וואָרים גאָט האָט אַרייַנגעגעבן
אין זייער האַרץ צו טאָן זיין עצה, און צו קומען צו איין באַראָט,
און צו געבן זייער מלוכה דער חיה, ביז די רייד פֿון גאָט וועלן
18 דערפֿילט ווערן. און דאָס ווייב, וואָס דו האָסט געזען, איז די
גרויסע שטאָט, וואָס רעגירט איבער די מלכים פֿון דער ערד.
יח און נאָכדעם האָב איך געזען אַן אַנדערן מלאך אַראָפּנידערן פֿון
הימל, וואָס האָט געהאַט גרויס מאַכט; און די ערד איז באַלויכטן
2 געוואָרן מיט זיין הערלעכקייט. און ער האָט געשריגן מיט
אַ שטאַרק קול, אַזוי צו זאָגן: געפֿאַלן, געפֿאַלן איז בבל, די
גרויסע, און איז געוואָרן אַ וואוינאָרט פֿון רוחות און אַן אויפֿהאַלט
פֿון יעדן טמא גייסט, און אַן אויפֿהאַלט פֿון יעדן אומריינעם
3 און מיאוסן פֿויגל. וואָרים דורך דעם וויין פֿון דעם גרימצאָרן
פֿון איר זנות זענען אַלע אומות געפֿאַלן; און די מלכים פֿון
דער ערד האָבן מיט איר מזנה געווען, און די סוחרים פֿון דער
ערד זענען געוואָרן רייך דורך דער מאַכט פֿון אירע תענוגים.
4 און איך האָב געהערט אַן אַנדער קול פֿון הימל זאָגן: קומט
אַרויס פֿון איר, מיין פֿאָלק, כדי איר זאָלט ניט האָבן קיין שום
חלק

חֵלֶק אין אירע זינד, און כּדי איר זאָלט ניט קריגן פון אירע
5 מַכּות; וואָרים אירע זינד האָבּן אויך דערגרייכט בּיז צום הימל,
6 און גאָט האָט געדענקט אירע אומגערעכטיקייטן. פאַרגעלט
איר אַזוי ווי זי האָט פאַרגעלט, און כֵּפֶל־כִּפלַיִם לויט נאָך אירע
מַעֲשים. אין דעם בּעכער, וואָס זי האָט געמישט, מישט פאַר איר
7 טאָפּלט. אויף אַזויפיל וויפיל זי האָט זיך אַליין פאַרהערלעכט
און געהאַט תַּעֲנוג, אויף אַזויפיל גיט איר יסורים און טרויער.
וואָרים זי זאָגט אין איר האַרץ: איך זיץ אַ מַלכּה, און איך
בּין ניט קיין אַלמָנה, און וועל בּאֵין־אופן ניט זען קיין טרויער.
8 דעריבּער וועלן אירע מַכּות קומען אין איין טאָג: טויט און
טרויער און הונגער, און זי וועט אין גאַנצן פאַרבּרענט ווערן
אין פייער; וואָרים שטאַרק איז גאָט, דער האַר, וואָס האָט זי
9 געמִשפּט. און די מלָכים פון דער ערד, וואָס האָבּן מיט איר
מזַנה געווען און געלעבּט צעלאָזן, וועלן וויינען און קלאָגן איבּער
10 איר, בּעת זיי וועלן קוקן אויף דעם רויך פון איר בּרענען, און
שטיין פון דער ווייט פאַר מורא פון איר פּיין, און זאָגן: ווײַ,
ווײַ, די גרויסע שטאָט בָּבֶל, די שטאַרקע שטאָט! וואָרים אין
11 איין שָעה האָט גענעענט דיין מִשפּט. און די סוחרים פון דער
ערד וויינען און קלאָגן איבּער איר, וואָרים קיינער קויפט ניט
12 מער זייער סחורה, סחורה פון גאָלד, און זילבּער, אײדלשטיינער
און פּערל, פיינע לײַוונט, און פּורפּור, זייד און שאַרלעך, און
אַלערליי דופטיקע געהילצן, און אַלערליי כֵּלים פון עלפאַנטבּיין,
און אַלערליי כֵּלים, געמאַכט פון טייערן געהילץ, און פון קופּער,
13 און אייזן, און מאַרמאָר; און צימערינג, און געווירץ, און ווײַרעך,
און זאַלבּאייל, און קטורת, און וויין, און אייל, און זעמל־מעל, און
ווייץ, און רינדער און שאָף, און פערד, און רײַטוועגן, און קנעכט
14 און מענטשלעכע נפָשות. און די פֵּירות, וואָס דיין נשָמה האָט
נאָך זיי געגלוסט, זענען פאַרשוואונדן פון דיר, און אַלצדינג, וואָס
איז געווען זיס און פּרעכטיק, איז פאַרלוירן געוואָרן פון דיר,
15 און מע וועט זיי בּכלַל מער ניט געפינען. די סוחרים פון די
דאזיקע

דאָזיקע זאַכן, וואָס זענען דורך איר רייך געוואָרן, וועלן שטיין
16 פון דער ווייט פאַר מורא פון איר פּיין און וויינען און קלאָגן, און
זאָגן: וויי, וויי, דער גרויסער שטאָט, וואָס איז געווען אָנגעטאָן
אין פײַנער לײַוונט, אין פּורפּור און שאַרלעך, און באַדעקט מיט
17 גאָלד און איידלשטיינער און פּערל! וואָרים אין איין שעה איז
אַזאַ גרויס עשירות חרוב געוואָרן. און יעדער שיפקאַפּיטאַן,
און יעדער איינער, וואָס פאָרט ערגעצוואוהין, און רודערער, און
אַלע, וואָס פאַרדינען זייער חיונה פון ים, זענען געשטאַנען פון
18 דער ווייט, און זיי האָבן געשריגן, בעת זיי האָבן געקוקט אויף
דעם רויך פון איר ברענען, אַזוי צו זאָגן: וואָסער שטאָט איז ווי
19 די גרויסע שטאָט? און זיי האָבן געוואָרפן שטויב אויף זייערע
קעפּ, און געשריגן, בעת זיי האָבן געוויינט און געקלאָגט, אַזוי
צו זאָגן: וויי, וויי, דער גרויסער שטאָט, וואָס אין איר זענען
אַלע, וואָס האָבן געהאַט שיפן אויף דעם ים, געוואָרן רייך דורך
20 איר עשירות, וואָרים אין איין שעה איז זי חרוב געוואָרן. פריי
דיך איבער איר, דו הימל, און איר קדושים, און שליחים, און
נביאים! וואָרים גאָט האָט געמשפּט אייער משפּט אין איר.
21 און אַ שטאַרקער מלאך האָט אויפגעהויבן אַ שטיין, ווי דאָס
וואָלט געווען אַ גרויסער מילשטיין, און האָט אים אַרײַנגעוואָרפן
אין ים אַריין, און געזאָגט: אַזוי וועט מיט אַ שטאַרקן כּוח
אַנידערגעוואָרפן ווערן בבל, די גרויסע שטאָט, און זי וועט מער
22 ניט געפונען ווערן. און דאָס קול פון האַרפנשפּילער, און זינגער,
און פלייטנשפּילער, און טרומייטערער, וועט אין דיר מער ניט
געהערט ווערן; און קיין מײַנסטער פון קיין שום האַנטווערק וועט
מען אין דיר מער ניט געפינען; און דאָס קול פון אַ מיל וועט אין
23 דיר מער ניט געהערט ווערן; און דאָס ליכט פון אַ לייכטער וועט
אין דיר מער ניט שיינען; און דאָס קול פון חתן און כּלה וועט אין
דיר מער ניט געהערט ווערן; וואָרים דיינע סוחרים זענען געווען
די פירשטן פון דער ערד, און מיט דיין כישוף זענען אַלע אומות
24 פאַרפירט געוואָרן. און אין איר איז געפונען געוואָרן דאָס בלוט

פון

פֿון נבֿיאים און פֿון קדושים, און פֿון אַלע די, וואָס זענען געהַרגעט
געוואָרן אויף דער ערד.
יט נאָכדעם האָב איך געהערט ווי סע וואָלט געווען אַ הויך קול
פֿון אַ גרויסן הַמון אין הימל, אַזוי צו זאָגן: הַלְלוּיָה! די ישועה
2 און הערלעכקייט און מאַכט געהערן צו אונדזער גאָט. וואָרים
אֶמת און רעכטפֿאַרטיק זענען זײַנע מִשפָּטים; וואָרים ער האָט
געמִשפּט די גרויסע זונה, וואָס האָט פֿאַרדאָרבן די ערד מיט
איר זנות, און ער האָט זיך נוקם געווען אין איר פֿאַר דעם
3 בלוט פֿון זײַנע קנעכט. און אַ צווייט מאָל האָבן זיי געזאָגט:
4 הַלְלוּיָה! און איר רויך גייט אַרויף לעולמי־עולמים. און די פֿיר
און צוואַנציק זקֵנים און די פֿיר חַיות זענען אַנידערגעפֿאַלן און
האָבן זיך געבוקט צו גאָט, וואָס זיצט אויף דעם כּסא־הכּבֿוד, און
5 האָבן געזאָגט: אָמֵן. הַלְלוּיָה! און אַ קול איז אַרויסגעקומען פֿון
דעם כּסא־הכּבֿוד, אַזוי צו זאָגן: לויבט אונדזער גאָט, אַלע זײַנע
קנעכט, איר וואָס האָט מורא פֿאַר אים, די קליינע און די גרויסע.
6 און איך האָב געהערט ווי סע וואָלט געווען דאָס קול פֿון אַ גרויסן
הַמון און ווי דאָס קול פֿון אַ סך וואַסערן, און ווי דאָס קול פֿון
שטאַרקע דונערן, אַזוי צו זאָגן: הַלְלוּיָה! וואָרים יהוה אלהינו,
7 דער אַלמעכטיקער, קיניגט. לאָמיר זיך פֿרייען און פֿריילעך
זײַן, און אים אָפּגעבן כָּבוד, וואָרים גענעענט האָט די חַתונה פֿון
8 דעם לעמעלע, און זײַן כַּלה האָט זיך אָנגעגרייט. און עס איז
איר געגעבן געוואָרן, אַז זי זאָל זיך אָנטאָן אין פֿײַנער לײַוונט,
ליכטיק און לויטער; וואָרים די פֿײַנע לײַוונט זענען די צדקות
9 פֿון די קדושים. און ער האָט צו מיר געזאָגט: שרײַב: וואויל
איז די, וואָס זענען געבעטן געוואָרן צו דעם חַתונה־מאָלצייט פֿון
דעם לעמעלע. און איך בין אַנידערגעפֿאַלן פֿאַר זײַנע פֿיס, זיך
צו בוקן פֿאַר אים. און ער האָט צו מיר געזאָגט: דאָס זענען
10 אֶמתע רייד פֿון גאָט. און ער האָט צו מיר געזאָגט: זע, דו
טאָרסט עס ניט טאָן! איך בין אַ מיטקנעכט מיט דיר און דײַנע
ברידער, וואָס האָבן דאָס עֵדות פֿון יֵשוּעַ. בוק דיך פֿאַר גאָט,
וואָרים

11 וואָרים דאָס עדות פון ישוען איז דער גייסט פון נבואה. און
איך האָב געזען דעם הימל אויפגעעפנט, ערשט אַ ווייס פערד.
און דער, וואָס איז אויף אים געזעסן, איז גערופן געוואָרן געטריי
און וואָרהאַפטיק, און אין רעכטפאַרטיקייט טוט ער משפטן און
12 מלחמה האַלטן. און זיינע אויגן זענען ווי אַ פלאַם פון פייער, און
אויף זיין קאָפּ זענען אַ סך קרוינען; און ער האָט אויפגעשריבן
13 אַ נאָמען, וואָס קיינער קען ניט, אַחוץ ער אַליין. און ער איז
אָנגעטאָן אין אַ מלבוש, באַשפּריצט מיט בלוט, און זיין נאָמען
14 ווערט אָנגערופן: דאָס וואָרט פון גאָט. און די חילות אין
הימל זענען אים נאָכגעגאַנגען אויף ווייסע פערד, באַקליידט אין
15 פיינער לייַוונט, ווייס און לויטער. און פון זיין מויל גייט אַרויס
אַ שאַרפע שווערד, כדי מיט איר צו שלאָגן די גויים; און ער
וועט הערשן איבער זיי מיט אַ רוט פון אייזן: און ער טרעט דעם
16 ווייַנקעלטער פון דעם גרימצאָרן פון גאָט, דעם אַלמעכטיקן. און
אויף זיין מלבוש און אויף זיין דיך איז געווען ביי אים אָנגעשריבן
17 אַ נאָמען: מלך פון מלכים און האַר פון האַרן. און איך האָב
געזען אַ מלאך שטיין אין דער זון, און ער האָט געשריגן מיט
אַ הויך קול און געזאָגט צו אַלע פייגל, וואָס פליען אין מיטן
הימל: קומט, און זאַמלט אייך צונויף צו דעם גרויסן מאָלצייט
18 פון גאָט, כדי איר זאָלט עסן דאָס פלייש פון מלכים, און דאָס
פלייש פון הויפטלייַט, און דאָס פלייש פון גיבורים, און דאָס
פלייש פון פערד און פון די, וואָס זיצן אויף זיי, און דאָס פלייש
פון אַלע מענטשן, סיי פרייע און סיי קנעכט, סיי קליין און גרויס.
19 און איך האָב געזען די חיה און די מלכים פון דער ערד און
זייערע חילות פאַרזאַמלט אינאיינעם, מלחמה צו האַלטן קעגן
20 אים, וואָס איז געזעסן אויף דעם פערד, און קעגן זיין חיל. און
די חיה איז גענומען געוואָרן, און מיט איר דער פאַלשער נביא,
וואָס האָט געמאַכט די צייכנס פאַר איר, מיט וועלכער ער
האָט אָפּגענאַרט די, וואָס האָבן אָנגענומען דעם צייכן פון דער
חיה און די, וואָס האָבן זיך געבוקט צו איר איקאָנע; זיי ביידע
זענען

זענען אַרײַנגעוואָרפֿן געוואָרן לעבעדיקערהייט אין דעם טײַך
21 פֿון פֿײַער, וואָס ברענט מיט שוועבל. און די איבעריקע זענען
געטייט געוואָרן מיט דער שווערד פֿון דעם, וואָס איז געזעסן אויף
דעם פֿערד, די שווערד וואָס איז אַרויסגעקומען פֿון זײַן מויל; און
אַלע פֿייגל זענען געוואָרן זאַט מיט זייער פֿלייש.
כ און איך האָב געזען אַ מלאך אַראָפּנידערן פֿון הימל, וואָס האָט
געהאַט דעם שליסל פֿון דעם תּהום און אַ גרויסע קייט אין
2 זײַן האַנט. און ער האָט אָנגעכאַפּט דעם לינדן־וואָרעם, דעם
נחש־הקדמוני, וואָס איז דער שוטן און שׂטן, און האָט אים
3 געבונדן אויף טויזנט יאָר, און אים אַרײַנגעוואָרפֿן אין תּהום אַרײַן
און אים פֿאַרשלאָסן און פֿאַרחתמעט איבער אים, אַז ער זאָל די
אומות מער ניט פֿאַרפֿירן, ביז די טויזנט יאָר וועלן געענדיקט
ווערן; דערנאָכדעם מוז ער באַפֿרייט ווערן אויף אַ קורצער
4 צײַט. און איך האָב געזען טראָנען, און זיי זענען געזעסן אויף
זיי, און משפּט איז זיי געגעבן געוואָרן; און איך האָב געזען די
נשמות פֿון די, וואָס זענען געקעפּט געוואָרן פֿונוועגן דעם עדות
פֿון ישוען און פֿונוועגן דעם וואָרט פֿון גאָט, און אַזוינע, וואָס
האָבן זיך ניט געבוקט צו דער חיה, אויך ניט צו איר איקאָנע,
און האָבן ניט געקראָגן דעם צייכן אויף זייער שטערן און אויף
זייער האַנט; און זיי זענען לעבעדיק געוואָרן, און האָבן געקיניגט
5 מיט משיחן טויזנט יאָר. די איבעריקע פֿון די טויטע זענען ניט
לעבעדיק געוואָרן, ביז די טויזנט יאָר וועלן ניט זײַן געענדיקט.
6 דאָס איז דער ערשטער תּחית־המתים. געבענטשט און הייליק
איז דער, וואָס האָט אַ חלק אין דעם ערשטן תּחית־המתים.
איבער די דאָזיקע האָט דער צווייטער טויט ניט קיין שליטה;
נייערט זיי וועלן זײַן כּהנים פֿון גאָט און פֿון משיחן, און וועלן
7 קיניגן מיט אים טויזנט יאָר. און אַז די טויזנט יאָר וועלן
8 געענדיקט, וועט דער שׂטן באַפֿרייט ווערן פֿון זײַן תּפֿיסה, און
וועט אַרויסקומען אָפּצונאַרן די גויים, וואָס זענען אין די פֿיר עקן
פֿון דער ערד, גוג און מגוג, כּדי זיי צונויפֿצוזאַמלען אינאיינעם צו
דער

דער מִלחָמה; זייער צאָל איז ווי דאָס זאַמד פון דעם יַם. און זיי 9
זענען אַרויפגעגאַנגען איבער דער ברייט פון דער ערד און האָבן
אַרומגערינגלט דעם לאַגער פון די קדושים און די באַליבטע
שטאָט; און אַ פייער האָט אַראָפּגענידערט פון הימל און האָט
זיי פאַרצערט. און דער שָׂטן, וואָס האָט זיי פאַרפירט, איז 10
אַרייַנגעוואָרפן געוואָרן אין דעם טייך פון פייער און שוועבל, וואו
אויך די חַיה און דער פאַלשער נָבִיא זענען געווען; און זיי וועלן
געפייניקט ווערן טאָג און נאַכט לעולמי־עולמים. און איך האָב 11
געזען אַ גרויסן ווייסן כִּסא־הכבוד, און דעם, וואָס איז אויף אים
געזעסן, פון וועמעס פָּנים די ערד און דער הימל זענען אַנטרונען
געוואָרן; און עס איז פאַר זיי ניט געפונען געוואָרן קיין פּלאַץ.
און איך האָב געזען די טויטע, די גרויסע און די קליינע, שטיין 12
פאַר דעם כִּסא־הכבוד; און ספָרים זענען געעפנט געוואָרן. און
אַן אַנדער סֵפר איז געעפנט געוואָרן, וואָס איז דאָס סֵפֶר־הַחַיִים.
און די טויטע זענען געמִשפּט געוואָרן אויף דעם סמך פון דעם,
וואָס איז געווען געשריבן אין די ספָרים, לויט זייערע מַעשׂים.
און דער יַם האָט אַרויסגעגעבן די טויטע, וואָס זענען געווען אין 13
אים; און דער טויט און דער שאול־תַּחתִּיה האָבן אַרויסגעגעבן
די טויטע, וואָס זענען געווען אין זיי. און יעדער איז געמִשפּט
געוואָרן לויט זיינע מַעשׂים. און דער טויט און דער שאול־תַּחתִּיה 14
זענען אַרייַנגעוואָרפן געוואָרן אין דעם טייך פון פייער. דאָס איז
דער צווייטער טויט, דער טייך פון פייער. און אויב עמיצער איז 15
ניט געפונען געוואָרן פאַרשריבן אין דעם סֵפֶר־הַחַיִים, איז ער
אַרייַנגעוואָרפן געוואָרן אין דעם טייך פון פייער.
און איך האָב געזען אַ נייעם הימל און אַ נייע ערד; וואָרים דער כא
ערשטער הימל און די ערשטע ערד זענען פאַרגאַנגען, און דער
יַם איז מער ניטאָ. און איך האָב געזען די הייליקע שטאָט, אַ 2
נייַ ירושָלַיִם, אַראָפּנידערן פון דעם הימל פון גאָט, אָנגעברייט
ווי אַ כַּלה, וואָס איז אויסגעפוצט פאַר איר מאַן. און איך 3
האָב געהערט אַ הויך קול פון דעם כִּסא־הכבוד אַרויס, אַזוי

צו זאָגן: זע, דאָס מִשכּן פֿון גאָט איז מיט די מענטשן, און ער
וועט וואוינען מיט זיי, און זיי וועלן זיין זיין פֿאָלק, און גאָט אַליין
4 וועט זיין מיט זיי. און ער וועט אָפּווישן יעדע טרער פֿון זייערע
אויגן; און קיין טויט וועט מער ניט זיין, סע וועט אויך ניט זיין
קיין טרויער, קיין געוויין, קיין פּיין, מַחמת די ערשטע זאַכן זענען
5 פֿאַרגאַנגען. און דער, וואָס איז געזעסן אויף דעם כּסא־הכּבֿוד,
האָט געזאָגט: זע, איך מאַך אַלצדינג ניי. און ער האָט געזאָגט:
6 שרייבּ, וואָרים די דאָזיקע רייד זענען בּאַגלויבּט און אֶמת. און
ער האָט צו מיר געזאָגט: עס איז געשען! איך בּין די אַלף און
די תּוו, דער אָנהייבּ און דער סוף. איך וועל געבּן דעם, וואָס
7 איז דאָרשטיק, פֿריי פֿון דעם קוואַל פֿון לעבּעדיק וואַסער. דער,
וואָס איז מנַצח, וועט יַרשענען די דאָזיקע זאַכן; און איך וועל
8 זיין זיין גאָט, און ער וועט זיין מיין זון. אָבער פֿאַר די פּחדנים,
און אומגלויבּיקע, און אומווערדיקע, און רוצחים, און נואפֿים, און
מכַשפֿים, און געצנדינערס, און אַלע ליגנער ־ זייער חֵלֶק וועט
זיין אין דעם טייך, וואָס בּרענט מיט פֿייער און שוועבּל. דאָס
9 איז דער צווייטער טויט. און עס איז געקומען איינער פֿון די
זיבּן מַלאָכים, וואָס האָבּן געהאַט די זיבּן בּעקנס, וואָס זענען
געווען בּאַלאָדן מיט די זיבּן לעצטע מַכּות, און ער האָט גערעדט
מיט מיר, אַזוי צו זאָגן: קום אַהער, איך וויל דיר ווייזן די כַּלה,
10 דאָס ווייבּ פֿון דעם לעמעלע. און ער האָט אין דעם גייסט
מיך אַוועקגעפֿירט צו אַ גרויסן און הויכן בּאַרג, און האָט מיר
געוויזן די הייליקע שטאָט ירושָלַיִם אַראָפּנידערן פֿון דעם הימל
11 פֿון גאָט מיט דער הערלעכקייט פֿון גאָט; איר ליכטיקייט איז
געווען ענלעך צו זייער אַ טייערן שטיין, ווי דאָס וואָלט געווען
12 אַ יאַספּיס, קלאָר ווי קריסטאָל. און זי האָט געהאַט אַ גרויסע
און הויכע מויער מיט צוועלף טויערן, און בּיי די טויערן צוועלף
מַלאָכים, און דערויף זענען געווען אָנגעשריבּן נעמען, וואָס זענען
13 די נעמען פֿון די צוועלף שבֿטים פֿון די בּנֵי־ישׂרָאל. אין מִזרח
זענען געווען דריי טויערן, און אין צָפֿון דריי טויערן, און אין דָרום

דריי

דריי טויערן, אוּן אין מַערב דריי טויערן. אוּן די מויער פֿוּן דער 14
שטאָט האָט געהאַט צוועלף יסוֹדות, אוּן אויף זיי צוועלף נעמען
פֿוּן די צוועלף שלִיחים פֿוּן דעם לעמעלע. אוּן דער, וואָס האָט 15
גערעדט מיט מיר, האָט געהאַט פֿאַר אַ מאָס אַ גילדענע רוּט,
צוּ מעסטן די שטאָט אוּן די טויערן פֿוּן איר אוּן איר מויער. אוּן 16
די שטאָט ליגט פֿיר־עקיג, אוּן די לענג פֿוּן איר איז אַזוי גרויס
ווי די בּרייט. אוּן ער האָט געמאָסטן די שטאָט מיט דער רוּט,
צוועלף טויזנט אַקער; די לענג אוּן די בּרייט אוּן די הייך פֿוּן איר
זענען גלייך. אוּן ער האָט געמאָסטן איר מויער, הוּנדערט פֿיר 17
אוּן פֿערציק אײלן, לויט דער מאָס פֿוּן אַ מענטשן, דאָס איז, פֿוּן אַ
מַלאך. אוּן דאָס געבּײ פֿוּן איר מויער איז געווען יאַספּיס, אוּן די 18
שטאָט איז געווען ריין גאָלד, ענלעך צוּ לויטערן גלאָז. די יסוֹדות 19
פֿוּן דער שטאָט־מויער זענען געווען בּאַצירט מיט אַלערליי
מִינים טייערע שטיינער: דער ערשטער יסוֹד איז יאַספּיס, דער
צווייטער סאַפּיר, דער דריטער אַגאַט, דער פֿערטער סמאַראַגד,
דער פֿיפֿטער סאַרדאָניקס, דער זעקסטער רוּבּין, דער זיבּעטער 20
כּרִיסאָליט, דער אַכטער בּערִיל, דער ניינטער טאָפּאַז, דער
צענטער כּרִיזאָפּראַס, דער עלפֿטער הִיאַצינט, דער צוועלפֿטער
אַמעטיסט. אוּן די צוועלף טויערן זענען געווען צוועלף פּערל; 21
יעדער איינער פֿוּן די פֿאַרשידענע טויערן איז געווען פֿוּן איין
פּערל; אוּן די גאָס פֿוּן דער שטאָט איז געווען לויטער גאָלד, ווי
דוּרכזיכטיק גלאָז. אוּן איך האָבּ אין איר ניט געזען קיין הֵיכל; 22
וואָרים יהוה אלהים, דער אַלמעכטיקער, אוּן דאָס לעמעלע,
זענען איר הֵיכל. אוּן די שטאָט האָט ניט נייטיק געהאַט, ניט די 23
זוּן, ניט די לבָנה, צוּ שיינען אויף איר; וואָרים די הערלעכקייט
פֿוּן גאָט האָט זי בּאַלויכטן, אוּן איר ליכט איז דאָס לעמעלע.
אוּן די אוּמות וועלן גיין אין איר ליכט, אוּן די מלָכים פֿוּן דער 24
ערד וועלן אין איר אַרײַנבּרענגען זייער הערלעכקייט. אוּן 25
אירע טויערן וועלן מער קיינמאָל ניט פֿאַרשלאָסן ווערן בּייטאָג
־ וואָרים דאָרט וועט מער ניט זיין קיין נאַכט; אוּן זיי וועלן 26
אריינברענגען

אַרײַנברענגען אין איר די הערלעכקײט און דעם כָּבוד פֿון די
27 אומות; און סע װעט אין איר מער קײנמאָל ניט אַרײַנגײן קײן
טָמא זאַך, אָדער דער, װאָס טוט אומװערדיקײט און שֶקר, נײערט
נאָר די, װאָס זענען פֿאַרשריבן אין דעם סֵפֶר־הַחַיִים פֿון דעם
לעמעלע.

כב און ער האָט מיר געװיזן אַ שטראָם פֿון װאַסער פֿון לעבן, לויטער
װי קריסטאָל, װאָס איז אַרױס פֿון דעם כּסא־הכבוד פֿון גאָט און
2 פֿון דעם לעמעלע, אין דער מיט פֿון איר גאַס. און אויף דער זײַט
און אויף יענער זײַט פֿון דעם שטראָם איז געװען דער עֵץ־הַחַיִים,
װאָס האָט געטראָגן צװעלף מִינים פֵּירות, און ברענגט זײַן
פֿרוכט יעדן חודש; און די בלעטער פֿון דעם בוים זענען געװען
3 פֿאַר דער הײלונג פֿון די אומות. און סע װעט מער ניט זײַן קײן
קללָה. און דער כּסא־הכבוד פֿון גאָט און פֿון דעם לעמעלע װעט
4 זײַן דרינען, און זײַנע קנעכט װעלן אים דינען; און זײ װעלן זען
5 זײַן פָּנים, און זײַן נאָמען װעט זײַן אויף זײערע שטערנס. און סע
װעט מער ניט זײַן קײן נאַכט, און זײ באַדאַרפֿן ניט קײן ליכט פֿון
קײן לײַכטער אָדער פֿון דער זון; װאָרים יהוה אלהים, װעט זײַן
6 זײער ליכט; און זײ װעלן קיניגן לעולמי עולמים. און ער האָט
צו מיר געזאָגט: די דאָזיקע רײד זענען באַגלײבט און אֱמת. און
יהוה אלהים פֿון די גײַסטער פֿון די נביאים, האָט געשיקט זײַן
7 מַלאך צו װײַזן זײַנע קנעכט דאָס, װאָס מוז בקָרוב געשען. און
זע, איך קום באַלד. װאויל איז דעם, װאָס היט אָפּ די רײד פֿון
8 דער נבואה פֿון דעם דאָזיקן סֵפר. און איך, יוחָנן, בין דער, װאָס
האָט געהערט און געזען די דאָזיקע זאַכן. און בעת איך האָב
געהערט און געזען, בין איך אַנידערגעפֿאַלן צו בוקן זיך פֿאַר די
9 פֿיס פֿון דעם מַלאך, װאָס האָט מיר דאָס געװיזן. און ער האָט
צו מיר געזאָגט: דו זאָלסט עס ניט טאָן! איך בין אַ מיטקנעכט
מיט דיר און מיט דײַנע ברידער, די נביאים, און מיט די, װאָס
10 היטן די רײד פֿון דעם דאָזיקן סֵפר. בוק דיך צו גאָט! און ער
האָט צו מיר געזאָגט: פֿאַרחתמע ניט די רײד פֿון דער נבואה

11 פֿון דעם דאָזיקן סֵפֿר; וואָרים די צייט איז נאָענט. דער, וואָס איז
אומגערעכט, זאָל ער ווייטער טאָן אומגערעכטיקייט; און דער,
וואָס איז טָמא, לאָז ער ווייטער זיך מטַמא זיין; און דער, וואָס איז
אַ צַדיק, לאָז ער טאָן צדקות; און דער, וואָס איז הייליק, זאָל ער
12 זיך ווייטער הייליקן. זע, איך קום בּאַלד, און מיין שׂכַר איז מיט
13 מיר, צו פֿאַרגעלטן יעדן איינעם לויט זיינע מַעשׂים. איך בּין די
אַלֶף און די תָּוו, דער ערשטער און דער לעצטער, דער אָנהייבֿ
14 און דער סוף. וואויל איז די, וואָס וואַשן זייערע קליידער, כּדי
זיי זאָלן האָבֿן רשות צו דעם עֵץ־הַחַיִים, און זאָלן אַרייַנגיין דורך
15 די טויערן אין דער שטאָט אַריין. דרויסן זענען די הינט, און די
מכַשפים, און די נואפים, און די רוצחים, און די געצנדינער, און
16 יעדער איינער, וואָס דאָט ליבֿ און גיט זיך אָפּ מיט שֶקר. איך,
יֵשוּעַ, האָבֿ געשיקט מיין מַלאך צו אייך מיט דעם דאָזיקן עֵדות
פֿאַר די קהִילות. איך בּין דער שוֹרֶש און דער שטאַם פֿון דָוִדן,
17 דער גלאַנצנדיקער מאָרגנשטערן. און דער גייסט און די כַּלה
זאָגן: קום. און דער, וואָס הערט, לאָז ער זאָגן: קום. און דער,
וואָס איז דאָרשטיק, לאָז ער קומען; דער, וואָס וויל, לאָז ער
18 נעמען פֿריי דאָס וואַסער פֿון לעבֿן. איך זאָג עֵדות יעדן איינעם,
וואָס הערט די רייד פֿון דער נבואה פֿון דעם דאָזיקן סֵפֿר: אויבֿ
עמיצער וועט מערן צו זיי, דעם וועט גאָט מערן די מַכּות, וואָס
19 זענען פֿאַרשריבֿן אין דעם דאָזיקן סֵפֿר; און אויבֿ עמיצער וועט
מינערן פֿון די רייד פֿון דעם סֵפֿר פֿון דער דאָזיקער נובואה,
דעם וועט גאָט מינערן זיין חֵלֶק פֿון דעם עֵץ־הַחַיִים און פֿון דער
הייליקער שטאָט, וואָס זענען פֿאַרשריבֿן אין דעם דאָזיקן סֵפֿר.
20 דער, וואָס זאָגט עדות אויף די דאָזיקע זאַכן, זאָגט: יאָ, איך קום
21 בּאַלד. אָמֵן, קום האַר יֵשוּעַ׳ דער חֶסֶד פֿון דעם האַר יֵשוּעַ זאָל
זיין מיט אייך אַלע. אָמֵן.